

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ①

22-02-2018

Τριανταφύλλου

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Θέμα 1°:

Η Ανώνυμη Εταιρεία ΑΕ άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Χαλκίδας αγωγή κατά της Ομόρρυθμης Εταιρείας Ο.Ε που είχε έδρα στη Θεσσαλονίκη και του ομορρύθμου εταίρου αυτής Χ, κατοίκου Λάρισας, αγωγή με αίτημα να υποχρεωθούν να της καταβάλουν ποσό 250.000 ευρώ λόγω ζημίας που της προκάλεσε η Ο.Ε από κακή εκπλήρωση της μεταξύ τους σύμβασης πώλησης εμπορευμάτων νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Στη δική παρενέργη υπέρ της Α.Ε και ο μεγαλομέτοχος αυτής Κ. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Χαλκίδας εξέδωσε κατ'αντιγκωλία απόφαση με την οποία παρέπεμψε την υπόθεση για εκδίκαση στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης διέταξε την εξέταση μαρτύρων και τη διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης, η οποία και ολοκληρώθηκε με την κατάθεση της έκθεσης πραγματογνωμώνων. Με την απόφασή του το Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης δέχθηκε εν μέρει την αγωγή για ποσό 200.000 ευρώ και απέρριψε την πρόσθετη παρέμβαση του Κ ως απαράδεκτη.

Ο Χ άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής που δεν επιδόθηκε μετά την πάροδο 3 ετών από την έκδοσή της την οποία έστρεψε μόνο κατά της Α.Ε με την οποία παραπονήθηκε: (α) ότι η προσβαλλόμενη παραμόρφωσε το περιεχόμενο της κατάθεσης των μαρτύρων των εναγομένων, όπως αυτές είχαν καταχωρηθεί στα πρακτικά και (β) ότι η προσβαλλόμενη δεν συμμορφώθηκε προς το πόρισμα της πραγματογνωμοσύνης, το οποίο κατέληγε σε ζημία ύψους μόνον 85.000 ευρώ, κα(γ) ότι η προσβαλλόμενη κακώς δεν επιδίκασε στην ενάγουσα τόκους κατά το αίτημα αυτής.

Μετά την άσκηση της αναίρεσης, η Α.Ε επέδωσε νομίμως την 01.12.2017 στην Ο.Ε και στον Χ επιταγή προς εκτέλεση και στις 13.02.2017 : α) επέβαλε κατάσχεση σε ακίνητο της Ο.Ε, β) επέδωσε κατασχετήριο στον Χ και στον Μ, μισθωτή του Χ, για μελλοντικά μισθώματα που οφείλονται δυνάμει της μεταξύ του Χ και του Μ σύμβασης μισθώσεως, μέχρι του ποσού των 200.000 ευρώ. Η Ο.Ε στις 05.03.2017 άσκησε ανακοπή κατά της επιταγής και της αναγκαστικής κατάσχεσης επικαλούμενη ότι μεταξύ αυτής και της Α.Ε, αμέσως μετά την έκδοση της πρωτοβάθμιας απόφασης, είχε συμφωνηθεί άφεση χρέους και επικουρικά πρότεινε σε συμφωνηισμό ισόποση απαίτησή της κατά της Α.Ε. Συγχρόνως υπέβαλε και αίτηση αναστολής, η οποία απορρίφθηκε, με αποτέλεσμα τη διενέργεια του πλειστηριασμού.

Ερωτάται:

1. Είναι ορθή η απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας; Αν όχι, είναι παραδεκτή η άσκηση αναίρεσης κατ'αυτής;
2. Είναι παραδεκτή η αναίρεση του Χ ; (να αξιολογηθεί και η παθητική νομιμοποίηση),
3. Είναι παραδεκτοί οι λόγοι αναίρεσης του Χ ;
4. Είναι παραδεκτοί οι λόγοι ανακοπής της Ο.Ε; Αν γίνει δεκτή η ανωτέρω ανακοπή θα ακυρωθεί αυτομάτως και ο διενεργηθείς πλειστηριασμός; 5. Παραδεκτά επιβλήθηκε η κατάσχεση των μελλοντικών μισθωμάτων ; Ποιες είναι οι συνέπειες για τον Χ και τον Μ ; Ποιες δυνατότητες άμυνας έχουν αυτοί;

Θέμα 2°:

Η εταιρεία Α άσκησε ως αγοράστρια αγωγή κατά της εταιρείας Β ως πωλήτριας στο αρμόδιο δικαστήριο (πολυμελές πρωτοδικείο) με αίτημα την αναγνώριση ακυρότητας συμβάσεως πωλήσεως εμπορευμάτων, αξίας 300.000 ευρώ, που είχαν καταρτίσει λόγω αντιθέσεως αυτής στα χρηστά ήθη και συγκεκριμένα λόγω δυσαναλογίας παροχής και αντιπαροχής. Επικουρικώς η Α ζήτησε την ακύρωση της συμβάσεως λόγω απάτης (ΑΚ 147) που μετέβη η Β. Η εναγόμενη Β με τις προτάσεις της που κατέθεσε εμπροθέσμως ζήτησε την απόρριψη της αγωγής ως νόμω αβάσιμης. Ειδικότερα δεν αναφερόταν στην αγωγή ότι η σύμβαση πωλήσεως είχε

καταρτισθεί εγγραφώς όπως επίσης δεν περιεχόταν σ' αυτήν ισχυρισμός ότι η Β είχε κατά την κατάρτιση της συμβάσεως δικαιοπρακτική ικανότητα. Επικουρικώς ισχυρίσθηκε ότι η αγωγή είναι απορριπτή ως ουσία αβάσιμη γιατί κατά τον χρόνο συμβάσεως πωλήσεως δεν είχε νόμιμη διοίκηση και επομένως ικανότητα προς δικαιοπραξία, δεν υφίστατο δυσαναλογία παροχής και αντιπαροχής και δεν υπήρξε απάτη. Η Α είχε πλήρως ενημερωθεί για τις ιδιότητες των πωληθέντων πραγμάτων και για το γεγονός ότι αυτά ήταν ήδη μεταχειρισμένα. Η Α αντέταξε με την εμπροθέσμως κατατεθείσα προσθήκη - αντίκρουση ότι οι ισχυρισμοί της Β είναι αβάσιμοι. Ακόμη, στην βάση της τοποθετήσεως της Β για έλλειψη νομίμου διοικήσεως η αγωγή της θα έπρεπε να γίνει δεκτή κατ' ουσίαν για το λόγο αυτό αφού ως γνωστόν ο δικαστής εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως το νόμο. Συγκεκριμένα η σύμβαση ήταν και στη βάση της τοποθετήσεως της εναγομένης άκυρη. Κατά τη συζήτηση τα διάδικα μέρη εξέτασαν από ένα μάρτυρα για όλα τα θέματα που αποτέλεσαν αντικείμενο των ισχυρισμών τους. Ειδικά ως προς την απάτη είχε προηγηθεί η υποβολή αποδεικτικής ενστάσεως από την Β για το μη επιτρεπτό της μαρτυρικής αποδείξεως επειδή το αντικείμενο της συμβάσεως ανερχόταν στις 300.000 ευρώ. Το δικαστήριο απέρριψε την ένσταση. Εκδόθηκε απόφαση που απέρριψε την αγωγή κατά το κύριο αίτημα, την έκανε όμως δεκτή σε σχέση με την ακύρωση λόγω απάτης. Η ασκηθείσα έφεση από την Β δεν ευδοκίμησε. Το Εφετείο αρκέσθηκε στην εξέταση του θέματος της απάτης. Μετά το αμετάκλητο της αποφάσεως η Α άσκησε αγωγή αποζημιώσεως κατά της Β λόγω της ζημίας που υπέστη από την απάτη (ΑΚ 149). Προσκόμισε προς τούτο τις σχετικές αποφάσεις της προηγούμενης δίκης και υποστήριξε ότι το δικαστήριο της δίκης αποζημιώσεως δεσμεύεται σε σχέση με την απάτη από το δεδικασμένο της πρώτης δίκης.

Ερωτάται :

1. Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί της Β για την έλλειψη νομικής βασιμότητας της αγωγής ; Επηρεάζεται η απάντηση του θέματος από τις σχετικές τοποθετήσεις της Α και της Β ; Συγκεκριμένα αν ήθελε υποτεθεί ότι η Β και στην συνέχεια η Α ουδέν είχαν αναφέρει στις προτάσεις τους σε σχέση με το νόμω αβάσιμο της αγωγής, η αντιμετώπιση του θέματος από το δικαστήριο θα ήταν διαφορετική ;
2. Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός της Α για την ουσιαστική βασιμότητα της αγωγής της με βάση την τοποθέτηση της εναγομένης Β για την έλλειψη νομίμου διοικήσεως της κατά τον κρίσιμο χρόνο ;
3. Παραδεκτώς εξετάσθηκαν μάρτυρες για την απάτη ;
4. Έπρεπε το Εφετείο να είχε επιληφθεί και της βάσεως της αγωγής για την ακυρότητα της δικαιοπραξίας λόγω αντιθέσεως στα χρηστά ήθη, ιδίως για την υποθετική περίπτωση που ήθελε κάνει δεκτή την έφεση της Β ως προς την μη ύπαρξη απάτης ;
5. Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός της Α για δέσμευση του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται της αποζημιώσεως ως προς το θέμα της απάτης από το δεδικασμένο της πρώτης δίκης ;

Από τα δυο θέματα να απαντηθεί το ένα. Οι απαντήσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Δεν επιτρέπεται η χρήση σχολιασμένων κωδίκων, τα κινητά πρέπει να είναι απενεργοποιημένα.

Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία!

22/2/18

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ①

Ερ → καθώς παρέπαιψε το χαρτίδας στο ΔΕ/αυ;

κρίσιμη η έδρα της εταιρίας

→ 22

→ 2592

→ η έδρα

πρόσωπο → έδρα

Κατά διασταθμική ερμηνεία

→ 37

→ καθώς παρέπαιψε

στον έδρα της Ο.Ε.

μπορεί να δυνάμει υπάρχει η

βουπρέχουσα (ε) αποδεδειγμένη

δυσδικία στο πρόβ. της οροδίκου

βίναται πιο εύκολα
καρμυ με κατά
τόπον αρμοδ.

αυ υπάρχει αποδεδειγμένη και
για τους δύο, θα έχω η
αποδεδειγμένη και δυσδικία
για όλους.

πιο δύσκολη η αποδεδειγμένη
στο πρόσωπο της μόνο αν της
οροδίκου.

Ενώνη Τριανταφυλλοπούλου

θα επικρατεί η αποδεδειγμένη

κατά τον έδαφος του έδαφος

και θα επικρατεί η οροδίκια

→ Στο Δίκονομ Δ έδρες γίνεται δεκτό απ το Δ ΕΕ ότι

δεχόμαστε το 37 μόνο για κατοικία

και όχι για αποδεδειγμένη/βουπρέχουσα.

Σκοπός να υπάρχει

προβλεπτικότητα ε.δ. για

διαμνη δικαιοδοσία → αρμοδ 3 άρθρο

Εκτός (ε) άρθρο 1 εδάφον

υπάρχει κατά τόπον αρμοδ. Εκτός

δικαστηρίου

Δόγμα αποδεδειγμένη

559 άρθρο 4 → έχει υπέρβα αρμοδ ποδηγικών δικαιοδοσίας

→ Προσοχή! Να πω φυσικά εισαγωγική και δώσω
δωδεκία για να μετατρέψω και υποδ σε ευκατ. δικαστήριο

→ Διελήν ειδικός κανόνας → κάθε χώρα εφαρ. το δικό
της ιδιωτικό δικαιο δίκαιο.

→ Πρώτη → το οποίο αντιστοιχεί ορίζει:

Οπότε, αν εφαρ. και υποδ: → δικαιο τόπου κατοικίας
σε όλη δικ. προέλευση → δικαιο ιδιότητας
εφαρμόζει το αντίστοιχο → δικαιο τόπου τέλεμα
συγκαστικό δικαιο πράξη

(π.χ. το αγγλικό δικ. δεν έχει
νόμιμη ποινή).

Για αναρμοδ → δεν απορρίπτεται ως άκυρη λόγω συν-
δεδιη δικαιοδοσία) αλλά παραπέμπει
στο αρμόδιο δικαστήριο.

→ Με το νέο ΚΠολΔ → η συζήτηση είναι εγγράμμα (231)

ΣΤΑΔΙΑ ΕΠΙΔΟΣΗΣ ΔΙΚΗΣ

Παλιός ΚΠολΔ

κατάδωση + επίδοση 1 μήνα
πριν τη συζήτηση

Νέος ΚΠολΔ

21585
Επίδοση σε 30 μέρες από
κατάδωση ~~ήδη~~ αφαιρούμε

23181

κατάδωση προτάσεων
και αποδείξεων (+ αποδ.

επίδομα σε 100 υπ.

(+) μητρεσινιδι δικωρ

23182

Προβύσει μέρα σε

(5) ήμερες (6) ήμερες
πρωμ. 16 χωρικών)

11.10.1981 ΡΟΔ

(*) Απορρ. Ερωτα → ενώ αργά να περρ. πάνω το προγμ. περρ. στα
χωρίς ούτε καν πνεία κ.δ. → και την
ερώτη ερωτα που δίνω να απαντά.

1) 22/2/18

5

5

5

5

5

Νέος Κίτλος Δ -3-

Κατάθεση στον υπαλλήλο 18

Γραμματεία 15

Σε 15 ημ. από κλάδο,
 αμέσως → αρχίσει δική
 - εργασία (αυτός 30 ημ. περί)
 (Τέλος ως ετήσιον)

Συζήτηση χωρίς μάρτυρες 10

Αναβολή δεν επιτρέπεται

Ουσιαστικά πρόκειται για ένα βωστήρα προαπόδοΔιαφωνίες

→ ως προς το 1ο στάδιο της άρσης επίδοσης στον
 αντιδικό δδο συρραφών, ώστε ο γάμος να είναι
αίρεση

→ στη συζήτηση| καμία προαποκρίση

→ σε ορισμ. υποδ. δεν μπορούν όλα να αποδειχθούν
 με έγγραφα και χρειάζ. και αμεικοί μάρτυρες.
 (ουσιαστικά αυτό μπορεί να εναρμ. σε μερίδες
 υποθέσεων με δάνεια, πράξεις κ.λπ.)

(231 δ1) → εξέταση μάρτυρα εφόσον κρίνεται

"αποδοτική αναγκασία".

αλλώς ενόψει βελονέας → δχι στα 393, 394 που δεν
επιτρέπ. η εξέταση μάρτυρων.

254 δ1 → επανάληψη της συζήτησης σε χρεαστό
 πραγματοποιημένη, εξέταση μάρτυρων κ.λπ.

231 δ11

Αναπόσπαστο δίκαιο με
πληροίανση

23/2/2018

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΑΞΕΩΝ 1

① Το εννομ. οργ. οφείλει να είναι αναγκαία ταυτότητα
 εννομ. προστασίας

→ Αναγκαίο να ~~παραστεί~~ διακρινόμενα στον χρόνο ή χώρο
 της αναγκαστικής οργ. → προσδιορισμός επί του

έννομ. οργ.

και στα ένδικα μέσα

π.κ. 516 - 518

↓ "εφόσον... πρωτόδικη δίκη" → για την δικοδικ.
 προϋποδ. του έννομ. ευαρέντου.

≠ νομιμοποίηση → έχω να κάνω πράξη εφόσον της
 δεδικασμένου.

→ Ποιος μπορεί να αγωγή παρέμβαση;

Η απάντ. έχει έννομες συνέπειες περί το δεδικασμένο

και αποδίδει ως επί το πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

Όταν αυτές απηρέσθουν και (πράξη) αγωγή & μπορούν
 να αγωγήσουν παρέμβαση.

- Ποιοι απηρέσθονται επί τοις δεδ. κατ'εξουσίαν; 325 κ.π.δ.Α

απαιτούμενα που επί του πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

απαιτούμενα που επί του πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

απαιτούμενα που επί του πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

απαιτούμενα που επί του πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

απαιτούμενα που επί του πλείονος ~~απαιτούμενα~~ ^① την ετερονομία

83 κ.π.δ.Α π.κ. A → E (π.κ. 516 - 518)

Αναγκαστική οργ. οι πράξεις
 του π.κ.δ.Α (π.κ. 516 - 518)
 παρέμβαση υπό E) ① της
 οργ.
 Η απάντ. θα δεσφύσει τον E
 έναντιον του A.

Επάρρηξ → με αυ
 π.κ.δ.Α π.κ. 516 - 518
 Οργ. → με δίκη
 του π.κ.δ.Α π.κ. 516 - 518
 Επάρρηξ → με
 π.κ.δ.Α π.κ. 516 - 518

θα είναι και αυτές περίες
 διαδικ.
 17/1/2018

23/2/2018

Αντιπροσέβαση → παρέρχεται στην πιο αυτονομία
ανάπτυξη του δικαστηρίου. Είναι οργάνωση
του πε τον οποίο οι 7 παρέρχεται.

P.X. A Negative or positive dictator. B
↑
M

Αν ο Α πάρει το αριστερό απ' του Β
τοτε ουκ εδω ειναι η απαντη του
(11) με ~~αριστερο~~ αριστερα απ' ημεις

Ο παρέρχας δὲν εἶναι σύμπαρος τοῦ ὅπου οὐ γι' ο
κίνδυνος ~~ἔ~~ εἶναι ἐρθε αὐτοῦ καὶ δὲν αὐτ' τὸν αὐτῶκο

Αρα, εδώ η παρέμβαση δεν αγγίζει παραδοσιακά.

② Παραδείγματα και αναφορές;

Από την παραγωγή της αλφ

→ apa 2 xponia cas va
 Gura anasp. cas
 → alta 2 gior ~~redat~~ ^{supapcat}

Αρα εδώ η συνάρτηση είναι γραμμική και παραδεδειγμένη.

2 → Anagracis, Oporidia → ^{agracis} evant' adess + tum opodidion.

κατά 399 η έκταξη και ο απορριπτός είναι αναγκαίοι ορόδοι.

0 A abubu 0 ~~1~~ (399)

How much for (A).

558 → κατόπιν των προδίων σε αναγκαία ορόδια
Γενούται των αντιδίων περιού, η.χ. σε α.ε.α.α.
η Α θα έπρεπε να είναι 0 και να είναι Χ.

Υπάρχει παιδική νοσηρότητα.

α) Λόγοι αναρρέσεως

οχι αρ. (8)

οχι αρ. (20) → γιατί τούτοι το έγγραφο του αποδέκτη προς
και όχι το έγγραφο παρυσ. και άδεια
ε. δι.

Άρα ανεπιτήδευτος ως απαράδεκτος.

Εδώ πάλι της αρχή της ελεύθ. επιρροής των
αποδείξεων απ' το δικαστήριο το οποίο είναι)
ζητήματα αυξίας άρα και αρ. (1) 559.

αναρρέσει ανέδρα

β) κρίση περί υπ' ¹⁴εγγράμματος προς την πραγματοφ.
που άφες επιρροής ελεύθ. και αρ. 12 559.
λόγος αναρρέσεως.

(Αν το δικ. έχ. διατάξη το ίδιο την πραγ. ελευθερία
να δώσει να υπογράμμιση προς αυξία).

γ) 559 αρ. (9) → παραβίαση της αρχή της διατάξεως)

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚ.

1/3/2018

ΛΟΓΟΙ (934) → Δικονομία
Απαιτήση
Εμφαση (αυτ. τίτλος)

-7-
43 πόντοι
μην έχω
καταλάβει

ΠΡΑΞΙΚΟ (1) (Συνέχεια)

(Μετά την ανακρίση)
Ανακοπή (933) κ.β.β.β.
(επιδόση που 583 επόρεια)

Απορριπτική απάντηση κατά 45921.
(απορριπτική απάντηση σε αίτηση τριτογενούς πληρωμής προς Ε.Δ.Π.)

Για αναγκαστική επέλα

Επιδόση τίτλος (904)

941 → Μέσα
απορριπτικής
επιδόσης

απογραφή π.ε. περιουσίας (εμφαση επί του τίτλου)
του επείγου (918)
Επιταγή (924)
προς παράδοση
βοντάρεν ο δικαιούχος
και ζητάει συμμόρφωση
(νέος κώδικας διαχώρων
↓
η αρμοδιότητα για βοντάρεν
κοντάρεν με τη δικαστ. διαπύλη).
(926) → όχι άλλη πράξη επιδόσεως
πριν 3 πόντους από επίδοση
(π.χ. αν επιδόση περίπτωση - αντέδραση
των Τεταρτην).
Κατάχρηση
3 Πλειστηριασμός

γι' αυτό και επιδοσμή
απόρ. περί επιδόσεως
πρέπει να γίνει επιδοσμή
πρώτα και στο ελληνικό
φάτος.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΚΟΠΗΣ

2. 4. ΕΓΚΥΡΤΟΤΗΤΑ ΤΙΤΛΟΥ

ετήριον ασφαλισμ. έχει επιδοσμή,
γιατί αν δεν έχει δε θα τελεσιδικούσε
6.4. ποτέ (503).

→ Τοπικά ελαττώματα
→ Ουσιαστικά στοιχεία
(πολλές κλάσεις → μικρότερ. προδεγρία)

→ δεν έχει καταχρηστική
προδεγρία → όπ. μετά από
κάποιο χρόνο γίνεται το δικ.
ένδ και πόντος

(ο δικαιούχος μπορεί να ζητήσει όποιο
περίουγ. στοιχ. δέσει προκειμ. να
ικανοποιηθεί).

→ μπορεί όμως το δικ. του αυτό
να το ασκήσει καταχρηστικά

όχι
(απορριπτική
στη δικονομία)

→ και ο ειδικός διάδοχος (325)
919 → Ζητήματα νομιμοποίησης (ποιος και
έναντίον ποίου).

Ενδεχόμενα από το Ειδικό Γραφείο
(απορριπτική = λόγος)

933 → 94 → 95

Ημερομηνία του αιτήματος χορηγίας
 ΕΙΔΙΚΕΣ → επιτηρητικές
 Διαδικασίες
 Αν η αιτούσα αγοράζει την απάντηση → ΟΧΙ χορηγίες
 την πράξη → ΝΑΙ χορηγίες
 Δεν είναι στις πρώτες δέκα
 να γίνει επιτηρητικές χορηγίες

!!!
 ΟΧΙ αυτοδίκαια
 αερόπλοια
 Γαλλοβελγική
 Διακρίση

2/3/2018

(Παλιός κτλ Δ) → όλες οι αιτήσεις ειδικ.

→ ανατομή 933
 → ανατομή (938)

Πλέον στη διαδίκ. → καινούρια
 επιτάχυνση της διαδικ. με το GORD να γίνει όλα εδώ με
 των ανατομών χωρίς να χρειάζ. ανατομή.

993 + 954 → ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
 ΓΙΟΧ.Ε

(Παλιός κτλ Δ)
 40 ημερες

→ 7 μήνες από την υπέρβαση χορηγίας
 και όχι πάνω από 7-8 μήνες.
 → αν εδωθήτε → 45 ημέρες μετά
 των ανατομών και σε
 όλες ανατομές
 933 → Σφύρα → 60 ημέρες
 από ανατομή
 938 → 60 ημερ. επιτάχυνση
 938 → ΟΧΙ ανατομή, μόνο ΕΙΔΙΚΗ

Απάντηση ειδική (941 ει)
 όταν έχεις υποχρέωση
 να προβείς σε ενέργεια

→ αποδίδεται σε ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
 (σε περίπτωση που ο διαπένων στο
 αέριο δε αερίσει ο διτ. επιταχ.
 δεν αναρριχάται περισσότερο, μετά
 των ειδικών, αλλά το σύστημα
 ανατομής ο βέλος υποβάλει/απορρίπτει
 και γίνεται η ανατομή του παλιού
 938, καθώς δεν έχουμε επιταχ.
 και το χρόνο των 7-8 μηνών.

Ενός 3μη

→ ανατομή δική...
 (691 Α) → αίτηση ανατομής
 → επιταχυντική διακρίση για να
 επιταχύνει

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
2/3/2018

982 επ

Το πιο εύκολο μέσο αγγελ. πώλου → κατάσχεση ως χείρας τρίτου

1) κατάσχεση σε τράπεζα → εύκολη παρακολούθηση.

983 κατάσχεση από τον οφειλέτη του οφειλόμενου (τράπεζα)

• κώδ του υδρου για τις αναταξίες

→ 1η όληση εμάθουν η κατάσχεση ως (αναταξίες χείρας τρίτου είναι από ατύ. εσφαλμένη) όσα είναι με μια πράξη θα έχουν αναταξία

→ εμάθουν με τον οφειλέτη

→ 2η όληση (Αν) προσωρινή ρύθμιση ως διαπραγμάτευση

Επ. Αποδ → αν ο δικαιούχος ενδιαφ. των αναταξιών? (π.χ. ανήκει διαφόρων αναταξιών c.d.n.) ο καθ' ου δε θα έχει δυνατότητα αναταξιών; πώς θα ρυθμιστεί αυτό;

→ αναταξία - ανεργία - έφευ (για αναταξία - τι κανει)

Στη δικουρά δεν έχουμε αυτοδικακή ανεργία. (159) → πάσχει ανεργία δχι είναι ανεργία.

Πάσχει ανεργία

→ Αν γίνει ο πλειστηρ. αλλά δχι γίνει δεκτά η αναταξία, θα αρκεί (αναταξία 934 § 1 β) εντός 30 ημ. από ημ. πλειστηρ.
 Λανθ. δα σκεφτείτε, ο πλειστηρ. δε μπορεί να λυθεί ποτέ.

θα χωριστεί σε ηθικοαναξίωση (και αν βγει η αντανάση)

(69 κ.π.δ.Α → δ) αν εξαρτάται από την απόφ. που θα αν ακυρώσει

αντίε αν ακυρώσει η προηγ. εξουσία το ως προς

Επαναφορά της επόμενης μόνο αν γίνεται

→ 914 → επαναστάση ως προηγ. σελ. όποτε έχει δίκ. αρμοδία από το π.δ.π. εξουσία

→ 152 → αποκτάται για σκέψη προδικασίας.

• Ο πλειστηρ. δχι είναι πάσχει ο ίδιος αλλά επεδύ η προηγ. πράξη θα ακυρώσει.

Τριανταφύλλου

8-03-2018

Όταν το πλειστηριασμό αρκεί → δίν. τίθεται δέμα.

Δεν είναι το συνήθως συρραίνον → σύστημα σύρραξης
ικανοποίησης*

* κατ'αρχήν δίν. υπάρχει κτ. προνόμιο

Δανειστές με γνικό προνόμιο = ομάδες που κηρύζουν προτίετα,
(γνικοί προνομιούχοι), εκποιού-
νται από οποιοδήποτε περιου-
σιακό του οφειλέτη

Ειδικοί προνομιούχοι = έχουν επράχστη ασφάλεια ως προς το
πρόγραμμα που έχει εκπληκτιστηριασθεί.

- Η υποθήκη δεν σου δίνει κτ. άλλη απολαβή → αξία του πρό-
γματος από τον πλειστηριασμό → κατανομή πλειστηριασμού
- ΚΠΟΔ 975: σειρά ικανοποίησης (όχι συρραξίας) γνικά προνόμια
- ΚΠΟΔ 976 ⇒ ειδικοί προνόμια
- ΚΠΟΔ 1007 ⇒ κατατάσσεται τυχαίως
- ΚΠΟΔ 977 ⇒ Αν υπάρχουν:

1) γνικοί προνομιούχοι

2) ειδικοί →

3) εχέμρραφοι (χωρίς προνόμιο)

65% → συνδυαστικοί δανειστές

25% → επράχματα -"-

10% → εχέμρραφοι -"-

- Πλέον δηλ. ικανοποιούνται και οι εχέμρραφοι (παλαι-
τερα προτεραιότητα σε εφραζομένους).

Πρόκειται για ανισόρροπο σύστημα → ανάλυση

οικονομίας

Δίκαιο των προνομίων = ποταός οικονομίας

Προσπείωση → υποθήκη υπό ειδική αίρεση:

1) αναγνώριση απαιτήσεως με τηθείδικο απόφαση.

2) τροπή της σε υποθήκη εντός 90 ημερών.

↓
Γιατί προσπείωση και όχι υποθήκη; → Λόγω κόστους. Πως παρέχεται; → Ασφαλιστικό μέτρο. Διακρίνεται σε συναινετική και κατ'αντίδικο.

> Για ^{όλα} εφόρως εξοικονομείται με τον ενυπόθηκο εκτός του ότι ο προσπειώχος κατατάσσεται τυχαίως, ενώ ο ενυπόθηκος οριστικά. Με τον πλειστηριασμό απασχολείται ~~το δικαστήριο~~ τα βάρη! Δεν γίνεται να πληρωθεί η 2η αίρεση μετά τον πλειστηριασμό!

Τυχαία κατάταξη vs Οριστική κατάταξη.

↓
Δεν μπορεί να ικανοποιηθεί ορέσως (= αναβολή). Θα ικανοποιηθεί μόνο όταν καταταχθεί οριστικώς - ΚΠολΔ 1005 § 3

↓
Έχει εκδοθεί τηθείδικη απόφαση.

Παρακρατεί το ποσό που θα είχε αν είχε καταταχθεί οριστικά, στο τμήμα Παρακαταθηκών.

— Επικουρική κατάσταση → περίπτωση κατά την οποία δεν προεκορίσθη τηθείδικη απόφαση, το ποσό που έχει παρακρατηθεί διαμένει με τη σειρά που προβλέπεται.

Μέχρι πότε να προκορίσσει την τηθείδική;
(Δεν υπάρχει όριο.

Παράδειγμα

1 Φεβρ. → προσμρ. υπαδίκης

1 Μαρτ. → εγγραφή " στο ίδιο ακίνητο

Ποια σειρά κατάταξης;

- Αρχή της χρονικής προτεραιότητας!

ΚΠολΔ 977§2 ⇒ πρώτος ο προσμρνούχος → ταχαία
 δεύτερος ο συνυπόδικος → οριστική

Αν φέρει τελεσίδικη απόφαση ο προσμρνούχος,

τα παίρνει όλα. Αν δεν φέρει τελεσίδικη απόφαση,

τα παίρνει ο συνυπόδικος

Η τελεσίδικια αφορά τη σχέση προσμρνούχου-οφειλέτη!

(Αυτά γιατί η δική του αξίωση (του προσμρνούχου)
 είναι αβέβαιη.

→ Τροπή μέσα σε 90 ημέρες από την τελεσίδικια.

Αν ο προσμρνούχος δεν την τρέφει εντός 90 ημερών,
 χάνει την προσμρνώση! Είναι κρίσιμος να γέρεις ποτε
 υπάρχει τελεσίδικια, ή αν γίνει η τροπή ~~επί~~ πριν ή
 μετά → ΛΑΘΟΣ.

Κρίσιμος είναι ο χρόνος έκδοσης της απόφασης,
 για να κρίνουμε την τελεσίδικια. (επίκειται ο ΑΠ).

977ξ3

✓ Οι απαιτήσεις 976 $\begin{cases} \rightarrow \text{υποθήκη} \\ \rightarrow \text{ένχυρο.} \end{cases}$ } 65%.

- Αν δεν εξαντλήσει το 65% δαπάνη στο 25%.

Αν δεν εξαντλήσει το 25% πάει στο 65%.

✓ Οι απαιτήσεις του 975 $\Rightarrow$ απαιτήσεις με πρώτο προνόμιο.

~ Το 977ξ3 προβλέπει 3 περιπτώσεις.

~ Το 977ξ1 : $1/3 \rightarrow 975$

$2/3 \rightarrow 976$ αρ. 1+2.

- Όσοι είναι στο 975 αριθρ. 3 $\rightarrow$ ικανοποιούνται συμπέρασμα
εδ. α' $\Rightarrow$ πρώτος πλειστηριασμός!

- ΦΠΑ: κοινωνική αξία, δικηγόροι...

978 $\Rightarrow$ Αυτό μπορεί να το κάνει μόνο ο δανειστής γιατί
δεν χορηγείται εύκολα εγγυητική επιστολή!

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Θέμα 1°

- Ⓐ Ο Α ασκεί αγωγή κατά των Β και Γ με αίτημα την καταδίκη τους εις ολόκληρον στην καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού λόγω ενδοσυμβατικής, άλλως αδικοπρακτικής ευθύνης. Κατά τη συζήτηση της αγωγής ερημοδίκησε ο Γ. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή, κατά τη βάση της από αδικοπραξία, ως ουσία βάσιμη. Η απόφαση δεν επιδόθηκε στους Β και Γ. Μετά 3 έτη από τη δημοσίευση της αποφάσεως ο Α άσκησε αναίρεση κατά των Β και Γ θεωρώντας ότι η αγωγή έπρεπε να γίνει δεκτή ως προς την βάση της από ενδοσυμβατική ευθύνη. Αναίρεση κατά της αποφάσεως άσκησε και ο Β. Ο Α προέβαλε ως λόγο αναιρέσεως ότι το δικαστήριο για τη θεμελίωση της κρίσης του ότι δεν υπάρχει ευθύνη από σύμβαση ερμήνευσε τις δηλώσεις βουλήσεως των μερών, χωρίς να δέχεται ότι υπάρχει κενό ή ασάφεια σ' αυτές. Ο Β ισχυρίσθηκε με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως ότι το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το δεδικασμένο από προηγούμενη τελεσίδικη απόφαση, όπως όφειλε αυτεπαγγέλτως να πράξει και με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως ότι το δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς γιατί αξιολόγησε ως πιο αξιόπιστη κατάθεση μάρτυρα και όχι την έκθεση δικαστικής πραγματογνωμοσύνης. Ερωτάται : α) Παραδεκτώς ασκήθηκε η αναίρεση και κατά του Γ; β) Είναι επιτρεπτή η άσκηση αναιρέσεως μόνο από τον Β ; γ) Είναι παραδεκτοί οι λόγοι αναιρέσεως των Α και Β ;
- Ⓑ Ο Α απέκτησε τελικά εκτελεστό τίτλο κατά του Β. Στη συνέχεια ο Α επέδωσε στον Β επιταγή προς εκτέλεση και ακολούθησε επιβολή αναγκαστικής κατασχέσεως στο ακίνητο του Υ, ο οποίος είχε παραχωρήσει υποθήκη επί του ακινήτου του για την εξασφάλιση της απαιτήσεως του Α κατά του Β. Μετά πάροδο 20 ημερών από την επίδοση στον Β της περιλήψεως της εκθέσεως κατασχέσεως, ο Β άσκησε ανακοπή κατά της επιταγής και της αναγκαστικής κατασχέσεως για τον λόγο ότι α) εκδόθηκε απόγραφο παρά το γεγονός ότι η απαίτηση δεν ήταν εκκαθαρισμένη και β) ότι η περίληψη της εκθέσεως κατασχέσεως δεν επιδόθηκε στον Υ. Η ανακοπή του απορρίφθηκε. Ο Β άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως και υπέβαλε αίτηση αναστολής εκτελέσεως, η οποία όμως απορρίφθηκε με συνέπεια τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ερωτάται : α) Είναι παραδεκτοί και βάσιμοι οι λόγοι ανακοπής ; β) Αν η ανακοπή του Β κατά της επιταγής και της αναγκαστικής κατασχέσεως γίνει δεκτή, θα ακυρωθεί αυτομάτως και ο διενεργηθείς πλειστηριασμός ;

Θέμα 2°

Ο έμπορος Α άσκησε κατά των Β και Γ ως κληρονόμων εξ αδιαθέτου του αποβιώσαντος πατέρα τους Δ αγωγή με αίτημα να καταδικασθούν να του καταβάλουν έκαστος το ποσό των 20.000 ευρώ. Με την αγωγή ισχυρίσθηκε ότι ο Δ του όφειλε το ποσό των 40.000 ευρώ, γιατί εκ παραδρομής ένα τιμολόγιο που εξέδωσε ο Δ για πώληση προϊόντων προς τον ίδιο (Α) είχε πληρωθεί εκ μέρους του δύο φορές. Ισχυρίσθηκε ακόμη ότι οι Β και Γ είχαν αποδεχθεί την κληρονομία του Δ. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι Β και Γ προέβαλαν τον ισχυρισμό ότι η αγωγή θα έπρεπε να απορριφθεί, γιατί σ' αυτή α) δεν αναφερόταν το νομικό θεμέλιο (η νομική αιτία) στο οποίο στηριζόταν και β) δεν υπήρχε ισχυρισμός ότι κατά τον χρόνο της ασκήσεως της αγωγής διατηρούσαν τον πλουτισμό που προήλθε από τη διπλή καταβολή (ΑΚ 909). Κατά τα λοιπά ο μεν Β παραδέχθηκε το γεγονός της διπλής καταβολής, ο δε Γ ζήτησε την απόρριψη της αγωγής ισχυριζόμενος ότι το χρέος είχε εξοφληθεί και πάντως δεν σωζόταν πλέον ο πλουτισμός κατά τον χρόνο ασκήσεως της αγωγής. Οι Α και Γ εξέτασαν από έναν μάρτυρα που επιβεβαίωσε τους ισχυρισμούς τους. Εκδόθηκε μετά από αξιολόγηση των δηλώσεων των διαδίκων και των αποδείξεων απόφαση που έκανε πλήρως δεκτή την αγωγή και ως προς τους δύο εναγόμενους. Κατά τη σχετική αιτιολογία το δικαστήριο δέχθηκε και για τους δύο διαδίκους δικαστική ομολογία από τη συμπεριφορά του Β για το γεγονός της διπλής καταβολής.

Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη. Οι Β και Γ κατέβαλαν το σχετικό ποσό. Κατά την τακτοποίηση του αρχείου του πατρός τους μετά την τελεσιδικία οι Β και Γ ανευρίσκουν έγγραφο του Α στο οποίο βεβαιώνεται η επιστροφή σ' αυτόν του ποσού των 30.000 ευρώ. Σκοπεύουν ως επί τούτου να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως κατά του Α (914, 919 ΑΚ). **Ερωτάται:** α) Είναι νόμιμος ο ισχυρισμός των Β και Γ για το ελλείπον νομικό θεμέλιο; β) Είναι νόμιμος ο ισχυρισμός των Β και Γ για την έλλειψη της αγωγής ως προς το θέμα του πλουτισμού; Ανεξαρτήτως της ορθής απάντησης τι επιρροή θα είχε ένας τέτοιος ισχυρισμός στην τύχη της αγωγής; γ) Ορθώς δέχθηκε το δικαστήριο δικαστική ομολογία και για τους δύο διαδίκους; δ) θα ευδοκιμήσει τυχόν αγωγή αποζημιώσεως των Β και Γ ; Αναπτύξτε εν συντομία το θέμα που τίθεται. ε) Ορθώς εξετάσθηκαν μάρτυρες για την εξόφληση με βάση το είδος της αγωγής;

Από τα δύο θέματα να απαντηθεί το ένα. Επιτρέπεται η χρήση ασχολίαστων κωδίκων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
29/3/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2

-15-

Α) Η ΑΔΑΠ δαδ είνε τελεσιδικία κατά (Α) γιατί ερησιδικάθηκε και για (Β) χρόνια δαδ έχει παρέρθε η προδικρία της ανατοπής ερησιδ. οπότε δα μπορεί να ανεκεία αναέρση.

Β) ^{δωδεκαμηνία} ~~δωδεκαμηνία~~ να αδειέουν αναέρση (Α) οι δύο διάδικοι γιατί ουμβ. να έχουε και για τους δύο εν πέρα νίκυ και εν πέρα ήττα.

Διαφορετικά το δέδικασμένο και παραβιάσμε η αρχή της διαθέσεω, αφού όμιο έγινε ο ενόγκυ και άλλο επιδικάστηκε.

Το δα το δαδ είνε επί της επικουρίας βάσεω, άρα έχει απορρίψει την κέρια.

→ ένσταση ενδοικαστηριακή περί απορρίψεω της κώριας βάσεω.

Η άδω θα έχω 2 τεμάχια → εδω πδίντεται το επικουρικό τεμάχιο, οπότε το άλλο τεμάχιο ουκού δαδ το προσέβαθε κανείς → τελεσιδικία.

→ μεταβιβαστικό αποτέλ. έσσης → μόνο το κώρι-π που έχω προσέβαθε μεταβιβάζεται.

→ Η έσση του τελεσιδικίας δαδ μπορεί να κωροτέρωθε.

δ) Α → Η3-200 ^{ΑΚ} → ερησιευτικοί κανόνες.
↓ εκ μαγίου παρόβ.

αναερτικός δόγος του 559 αρ. 19 γτ. η αδαδ. δαδ έχω κανέλεν αυτοδικία.

Παρίθεση → Ευδεία → ^{εξουσίη ερησιδία κ.δ.} ~~εξουσίη υπαγκή σε κ.δ.~~ (559 αρ. 1)
→ Εκ πδαγής → ^{εξουσίη αυτοδικιών} (559 αρ. 19)

θα αμαρρί βωω ελπίσθονα πρόταση, ώστε να πην μπορούμε να καταδικάμε δπ έκανε σφδή υπαγκή στον κ.δ.

B → 2ος δόμος αναρ.

↳ 559 παρ. 19 → όπως αυτή αναρμόνως
ο δόμος αναρμόνως διότι οι αποδόσεις (K)
τα μέσα επιμελώς εκδόματα. Κατά κατόχου
(K) στην αντιστοίχηση κρίσης του δικαστ.
(στην εκτέλεση πρόταση).

→ 1ος δόμος αναρ.

↳ 562 παρ. 22 → ισχύς που δώ προκύπτει
νόμιμα στο δικ. της οικίας.

↳ ακόμα και γι' αυτούς που εξετάζο-
νται ανεξαρτησία.

Ουδέν να βανδ. το δικ. να εκδίδει ορδή από.

→ 1ος δόμος αναρ. 559 παρ. 19 → όπως αυτή αναρμόνως
ο δόμος αναρμόνως διότι οι αποδόσεις (K)
τα μέσα επιμελώς εκδόματα. Κατά κατόχου
(K) στην αντιστοίχηση κρίσης του δικαστ.
(στην εκτέλεση πρόταση).

Από αντικειμενικά δεδομένα → μπορεί να κάνει
αναπόδεικτο.

(562 παρ. 22) → δημόσια τάξη → ε.δ. υπέρτατη ισχύος,
πάνω από αναρμόνως δικαστ.

Έχει γίνει προσπάθ. να διασφαλιστεί ότι το δεδομένο είναι
αυτό που αφορά τη δημόσια τάξη.

αλλά όχι, γι' α.

η κατ' ιδίαν οργάνωση. Διασφαλιστεί η (K) αναρμόνως
γι' αφορά την οργάνωση των ιδιωτικών δικαστ.,
του δικ.

απόρ. δώ αφορά δημόσια τάξη.

562 παρ. 24 Ανεξαρτησία από ΑΠT ελπίων έχει προέκταση
σε όλους τους άλλους βάρους.

β) (συνέχεια)

Επιτρεπτή η αναίρεση μόνο από Β;

Είναι επιτρεπτή, και ανάλυση με την ορολογία αν είναι αυτή δε θα επιρ. το Γ, αν είναι αναγκαία θα τον επιρρέψει.

553 → αναίρ. μόνο αν ~~ει~~ ~~ει~~ έχουν εξαντληθεί τα τακτικά ένδρα μέσα.

Ο Γ μπορεί ν' αμείβει ο ίδιος αναίρεση (θα παρατηρεί αν τα άλλα ένδ. μέσα)

Εδώ έχουμε αυτή ορολογία

για αναγκαία → (46 §4)

β) α) → 1ος δόγος : παραδυστός δόγος ανακοχής

916 → ευκαταφύγ. απαίτηση → ποσότητα β) ποσότητα

παροχής → πρέπει να αναγράφεται ακριβώς στον εκτελεστικό τίτλο.

"δεν μπορεί να γίνει" → προϋπόθ. για να γίνει δίκη η ανακοχή είναι αυτός ο λόγος (δηλ η απαίτηση δεν είναι ευκαταφύγ.) και δε χρειάζεται δικονομ. βλάβη

934 → 45 ημ. προθεσμία

2ος δόγος → 995 §3 ^{εδε} είχε ~~καταθέσει~~ επίδοσιν στον οφειλέτη άρα πρέπει

και να επιδώσει κατά του τρίτου ευπρόθ. αμείβου αντίγραφο της περίληψης

Άρα, βάσειος ο δόγος ανακοχής → δε χρειάζεται η επίκληση δικονομ. βλάβης, η ανωδοχή επέρχεται με τη επίδοσιν.

- να μπορεί μετά να ελιγθεώσει
επειδή τον κατά των είναι
πέρσιος, στο ^{προσέχει} το φάσμα
- έχει σημασία για την αναφέ-
ρα των δασκάλων (ποιος έχω
και διότι χρέη μετά τη
ώρας κατανύμε).

191412018

ΠΡΑΚΤΙΚΟ (3)

ΠΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Ο Β στις 15.1.2016 κατέθεσε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης αγωγή κατά του Α, με την οποία ζήτησε να αναγνωρισθεί ότι ο Α δεν είναι συγκύριος του ακινήτου κατά ποσοστό 60%, όπως αυτός διέδιδε, αλλά κατά ποσοστό 10%, ενώ το υπόλοιπο 50% ανήκει στον ίδιο (τον Β). Η αγωγή επιδόθηκε στις 6.2.2016.

Ο Α, κάτοικος Αθηνών, κατέθεσε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης στις 20.1.2016 κατά των Β και Γ αγωγή διανομής κοινού ακινήτου, το οποίο ευρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, ισχυριζόμενος ότι είναι ο ίδιος είναι κύριος κατά ποσοστό 60% και οι Β και Γ κατά ποσοστό 20% ο καθένας. Η αγωγή επιδόθηκε στους Β και Γ στις 2.2.2016.

Κατά τη συζήτηση της αγωγής του Β ο Α προέβαλε τους ακόλουθους ισχυρισμούς: α) ότι το δικαστήριο είναι κατά τόπον αναρμόδιο, γιατί ο ίδιος είναι κάτοικος Αθηνών, β) ότι η αγωγή έπρεπε να ασκηθεί και από τον άλλο συγκύριο Γ και γ) ότι υπάρχει εκκρεμοδικία από την άσκηση της αγωγής του για τη διανομή του ακινήτου. Για τους λόγους αυτούς ο Α ζήτησε την απόρριψη της αγωγής του Β ως απαράδεκτης και σε κάθε περίπτωση ζήτησε την απόρριψη της αγωγής επί της ουσίας, ισχυριζόμενος ότι ο ίδιος (ο Α) είναι συγκύριος του ακινήτου κατά ποσοστό 60%. Το δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 250/2017 απόφασή του απέρριψε τους ισχυρισμούς του Α και δέχθηκε την αγωγή του Β ως ουσία βάσιμη.

Εν τω μεταξύ εκδικάσθηκε και η αγωγή του διανομής του Α, την οποία το δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 450/2017 απόφασή του δέχθηκε ως ουσία βάσιμη και διέταξε την πώληση του ακινήτου με πλειστηριασμό (άρθρ. 484 ΚΠολΔ).

Οι ανωτέρω δύο αποφάσεις κατέστησαν τελεσίδικες.

Με βάση τα ανωτέρω ερωτάται: 1. Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί που προέβαλε ο Α κατά τη συζήτηση της αγωγής του Β; Είναι νόμιμο το αίτημα του Α για την απόρριψη της αγωγής ως απαράδεκτης για τους λόγους που αυτός επικαλέσθηκε;

2. Ενόψει του διατακτικού των δύο αποφάσεων μπορεί να προσβληθεί κάποια από αυτές με ένδικο μέσο και για ποιον λόγο;

3. Ο Δ, δανειστής του Α, ο οποίος έλαβε γνώση της υπ' αριθμ. 450/2017 απόφασης που εκδόθηκε υπέρ του Α, θέλει να ικανοποιηθεί από το ποσόν που θα καταβληθεί στον Α μετά τον πλειστηριασμό του ακινήτου. Με ποιον τρόπο μπορεί να το επιτύχει;

ΠΡΑΚΤΙΚΟ (3)

-10

① ^(A) Η αγωγή αναγ. ευφροσύνης και η αγωγή διαφοράς είναι φησίζον επί ακινήτου άρα κατά 29 κπολΑ έχουν αποκλειστική δικαιοδία της τοποδ. του ακινήτου.

→ Η ενοχική αγωγή επί ακινήτου ^(δ) υπόκειται στην αποκλειστική δικαιοδία του 29 κπολΑ.

② Όχι, γιατί είναι απόδοτικοί → έχουν κοινωνικό δικαίωμα.

Συμφωνία → αγορά δύο το δικ και όχι ορισμένα χωριστά κομμάτια.

→ (Αν) ήτοι αναγκαίοι απόδοτικοί πάλι δε θα ήταν υποχρεωτικό να έχουν ενόψει και οι δύο.

Ενώ Στην αγωγή διαφοράς → ασκείται από όλους κατά πάντων / είναι αναγκαία

Μπορεί να γίνει προβλεπόμενη αναγκαία απόδοση (π.χ. όταν θέλουμε να συστήσουμε δουλειά δίδω). οπότε καθίσταται διάδικος ο προβλεπόμενος με την προβλεπόμενη.

→ "όπως αυτός δέδωκε" → για να διεκδικήσει το έργο του 70 κπολΑ → αναγνωριστική αγωγή

διαδοχες (ή) πρώτες μπορούν να δηλ. αραιωθία, οπότε η αναγνωριστική αγωγή θα είναι το πρώτο μέσο για την άρση της αβεβαιότητας.

από αυτές τις μέρες πρέπει να επηρεαστεί η οικονομ. διάθεση του πράγματος (π.χ. ο προγγ. κύρος δε θα μπορεί να το πωλήσει).

Serranus hepia

→ Η απόρ. που θα εκδοθεί θα έχει βεβαιωτική ενέργεια ως προς δεσμευτική.

(για την απελευθέρωση αναγνωριστικού και όχι
την αναγνωριστική που αγόρασα ~~και~~ αυτή της
καταργηστικής για να μην πληρώσει το δικα-
στικό έργο).

⊙ Αξιογή διάρρηξες → ενοχλεί άρα όχι αποδεκτά αποτελέσματα.

⑧ Υπάρχει επηρεαστικότητα; Πρέπει να υπάρχει ταυτότητα αντικειμένου

- ίδια ιστορ. & νομ. βάση
- ίδιο αίτημα
- διαδίκαι με την ίδια ιδιότητα

Εδώ, ~~η~~ Εξεργασια παράγει η πρώτη, μετά από
221 κλάδα η κατάθεση ως αγωγός = αποκλεισμός
συμπληρωμή την εξεργασ. και όχι η επίδοξη.

→ Η δεύτερη δόση έχει ευρύτερο αίτημα απ' τη ^{πρώτη} ~~δύτη~~
Στην αγορά διαμονής ~~χωράει ως προορισμό~~ ^{χώρα ως προορισμό} γύμνα-
των αναγνωριστική. Οπότε, εδώ η αναγνωρισι-
~~μη~~ έχει νόημα να παράγει εκπαιδευτικά.

β) η πρώτη είναι μόνο αναγνωριστική - εκδ
η δεύτερη αναγνωριστική και καταφατική

Επειδή όμως δεν μπορούσε εκπροσωπεί,
αλλά οι δικές αντιπροσωπεύονται κατά
249 μπορεί να διαταχθεί η αναστή-
ση των δικών ~~και~~^{για} της σύγκρισης ~~των~~
~~των δικών και των αντιπροσώπων~~
(~~αντιπροσώπων~~) που εκδίδονται ^{δεδομένων} με
στον έδαφος ανά-ψη από την ηρώτη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

- ① ③ ④ Δε θα είναι αναπόδεκτη.
 ⑥ Δε θα είναι αναπόδεκτη
 ⑦ Δε θα ήταν αναπόδ^{αυτὸ}, ὡς ὑπῆρχε εκπροσώπια

② Αναμνηστικὸν 544 αρ. 1 → ἀντιγραφικὰ δεδωκεμένα
 πρέπει καὶ νὰ εἶναι να ἐξετάζουμε τὸ αἴτημα.
 Ἀπὸ τὴν δίκαια τὰ διανομίᾳ τὰ νομοτὰ εἶναι
 προδικαστικὰ. ἴτημα εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν, ὑπάρχει
 δοικὸν ἀντιγραφικὰ δεδωκεν ὡς πρὸς τὸ προκρι-
 τικὸ ἴτημα.

545 → § 3 στ' α → προώηται ὅτι πρέπει νὰ προσβληθεῖ
 ἡ νεότερη (ἡ) εἶναι καὶ αὐτὴ

④ 549 στ' α → καὶ παραβιάζει τὸ δεδικασμ. καὶ
 ἐφαρμόζει τὴν τελευταία πρώτην.)

⑤ ἔχει προβληθεῖ ἐν τῇ δευτέρᾳ δίκαι ὅτι ὑπάρχει
 δεδικασμένο, ὅτε διεκδικώμενος ἴσως ἀναμνηστικὸν
 εἶναι 559 εἰς αρ. 14 εἰς αρ. 16.

→ Ἀν περὶ τούτου ἀνταρτεῖ οἱ βουλευ. γὰ ἀναμνηστικὸν, ποία
 ἀνταρτεῖ θα ἐκτιμήσῃ;

↳ ἔχον ὑποστηρικτὰ καὶ οἱ δύο ἀνδρες
 (ὁ ἰακώβος ἡ παλαιότερη) ἡ νεότερη (ἡ) ἀδελ-
 φικὰ ἐκτιμήσῃ ὅτι ἡ νεότερη πρέπει νὰ
 ἰακώβος εἰσεδῇ εἶναι ἡ τελευταία ἀνώνυμος
 τοῦ δικαίου εἰς τοῦ δέματος.

③ ἡ διανομίᾳ → οὐκ εἶναι ὡς ἐκείνο καὶ ἄλλοι!!!
 ὡς ἀναμνηστικὴ ἐκτέλεση.

Αν θεωρήσω ότι ο Δ έχει εκτελεστικό τίτλο,

Κατάσχεση εις χείρας τρίτου

→ Υπάρχει λόγος αναιρέσεως για εκπρόδικια λόγω απαράδεκτου μεταβολής του αιτηματος (223)

Ενστάση εκπρόδικια → αρνητική διαδικ. προήκοι

Ανήκει στους λόγους ουσιολογικούς λόγους → αφορά την ουσία της υπόθεσης

ΤΕΛΕΥΤΙΚΟ (2) - ΟΥΛΙΑ

Ⓔ Ο Ιαχυρίστας είναι επιπλωτικός Ⓕ Εμπροστίος του κ.δ;

→ το ότι δε κωλύεται ο πλουσταστής είναι ένσταση

— Αν είναι ένσταση → απορριψη αφωστής ως ουσία αβάσιμη

Ⓐ) δίνει η προσηδ. ~~κατά~~ → νόμος αβάσιμη (αδίκη από νομική απορία ως να απορριφθεί ως απαράδεκτη) ~~αδίκη~~

δεν διακρίνεται. ~~Αν~~ ^{εχβολ} ~~καποιο~~ ^{εχβολ} ~~εχβολ~~

Ⓕ αν ~~καποιο~~ ελθείναι κάποια διακρίνιση. βωικά (διδ. πως αποκρίνεται ένας τίτλος επί αυτών).

Αν έχει σωστά πραγμ. περίστ. ο εώγων ποτόκο δε γίνεται σωστά σπασμένη σε κ.δ. → Δει πρώτα να περιησασ. κάποια απ' τις προσηδ. του κ.δ.

Ⓖ ΟΙ Β και Γ είναι αρδικοί απόδοι (2η περίπτωση)
 ⒿⒿ → αντικατακτοί Ιαχυρίστας (το δικ. τους ελπίρα εδωδία).

Ⓒ) Επειδή η απόρ. έχει τελεωδ κινήσε θα υπάρχει δεδικασμένο → εδώ η αμφη στήριζεται στην απόρ. ενώ η προση στον απόρ. πλουσταστή

→ Το γεγονός της νόμιμης καταβολής απορτίζει προδικαστικό λήτηρα για αμφη απόρ. του 914 που δίνει παράρρη προση. Επείκει η αμφη να απορ. εδώ ως απορτίζ. π. αέρτασε το στοιχείο του παρ. ατόμου βάσει του προση. δεδίκασ.

Μετά αναφωδάνηρη μπορεί να σιναιπώνη αυτό το δεδικασ. → δόμος Ⓖ.

Ⓖ) αναίρεση για εδωδ. κριση του διαστηρίκου.

- ⑤ Η εξαίρεση και άλλους θεωρείται υλική πράξη και
και άλλους νομική πράξη.
↳ μονομυρς δικασορ.

Θεωρείται ωστόσο σύμβαση κατά τη νομολογία.
βλ περιεχει δήλωση συνθήσεως (και μόνο τα
πρωτογενή βλ βιβλ. δε μπορούν να αποδ. με
πρώτογενή αλλά ούτε και τα καταργητικά).
↳ ούτε επαρκή είναι ήδη σύμβαση (δεν)
αποδεικν. με κριτήρια.

ωστόσο

394 § 1 εδ. ⑤ → εξαίρεση γιατί θεωρείται εμπορική
συμβαση, οπότε επιβάλλεται η
εξέταση μαρτύρων (αναφορικά με
το είδος της αγωγής).

→ Αντικείμεν. της απόδοσης πρέπει να 'ναι το είδος ως σύμφ.

⑥ "και" → 394 § 1 εδ. ⑥ και δ). → (δεν) είναι απαραίτητο να
ισχύουν χωριστικά.

3/5/2018

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο (4)

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑ Α'

Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα να διαρρηχθεί η σύμβαση πώλησεως ακινήτου που κατήρτισαν (ενοχική και εμπράγματη) λόγω απάτης που μετέλθε ο εναγόμενος. Ειδικότερα ισχυρίσθηκε ότι ως κύριος του ακινήτου είχε συμφωνήσει την πώληση του με καταβολή τιμήματος 800.000 ευρώ, όμως για λόγους περιορισμού του φόρου μεταβιβάσεως κατόπιν παρακλήσεως του Β είχε αναγραφεί στο συμβόλαιο ως τίμημα το ποσό των 150.000 ευρώ. Ο Β αρνήθηκε την αγωγή. Ισχυρίσθηκε ότι το αναγραφέν στο συμβόλαιο τίμημα το οποίο και κατέβαλε ήταν και το συμφωνηθέν τίμημα. Παράλληλα υποστήριξε ότι δεν θα έπρεπε να επιτραπεί η εμάρτυρος απόδειξη σε σχέση με την εικονικότητα καθότι αυτό απαγορεύεται εκ του νόμου. Η αγωγή μετά τη διεξαγωγή αποδείξεων και με μάρτυρες απερρίφθη. Κατά της αποφάσεως άσκησε έφεση ο Α με τον ισχυρισμό ότι εσφαλμένως απερρίφθη η αγωγή αφού και στη βάση της απαντήσεως του εναγομένου για συμφωνηθέν τίμημα 150.000 ευρώ η σύμβαση ήταν άκυρη λόγω δυσαναλογίας παροχής και αντιπαροχής. Υποστήριξε ότι το τίμημα που αναφέρεται στο συμβόλαιο ήταν κατά πολύ μικρό σε σχέση με την πραγματική αξία του ακινήτου.

ΘΕΜΑ Β'

Ο Α άσκησε κατά του Β αγωγή με αίτημα την απόδοση δανείου ποσού 300.000 ευρώ. Μετά την άσκηση της αγωγής ο Β απεβίωσε και κληρονομήθηκε από τον Γ, ο οποίος και κατέθεσε εμπρόθεσμα και νομότυπα προτάσεις. Η αγωγή του Α έγινε δεκτή τελεσίδικα και ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Γ με την επιβολή αναγκαστικής κατάσχεσης σε ακίνητο αυτού. Ο Γ 20 ημέρες μετά την επίδοση σ'αυτόν της έκθεσης της αναγκαστικής κατάσχεσης άσκησε ανακοπή με αίτημα την ακύρωση αυτής: α) ισχυριζόμενος ότι το ανωτέρω δάνειο είχε εξοφληθεί από τον Β, όπως αποδεικνύεται από εξοφλητική απόδειξη που ο Γ μόλις ανακάλυψε τυχαία, και β) πρότεινε σε συμψηφισμό δική του ανταπαίτηση κατά του Α, την οποία δεν είχε προτείνει στη διαγνωστική δίκη ελπίζοντας σε φιλικό διακανονισμό. Ο Α προς αντίκρουση των λόγων της ανακοπής ισχυρίζεται: α) και οι δύο λόγοι ανακοπής καλύπτονται από το δεδικασμένο της τελεσίδικης απόφασης και β) επικουρικά ότι η ανταπαίτηση του Γ πηγάζει από σύμβαση που καταρτίσθηκε λόγω πλάνης και ζητεί για τον λόγο αυτόν την ακύρωσή της, προτείνει δε και μάρτυρες προς απόδειξη του ισχυρισμού του. Το δικαστήριο απέρριψε την ανακοπή του Γ, ο οποίος άσκησε έφεση. Μετά τη διενέργεια του πλειστηριασμού, ο συμβολαιογράφος συνέταξε πίνακα κατάταξης για το προς διανομή πλειστηρίασμα ποσού 1.000.000 ευρώ και κατέταξε τους νομίμως αναγγεληθέντες δανειστές με την ακόλουθη σειρά: 1. τον Α, ως επισπεύδοντα, 2. τον δανειστή Δ, ο οποίος είχε εγγράψει την 1.3.2011 υποθήκη επί του ακινήτου ποσού 300.00 ευρώ, 3. την Τράπεζα Τ, η οποία είχε εγγράψει την 1.12.2010 προσημείωση υποθήκης επί του ακινήτου ποσού 900.000 ευρώ.

Ερωτάται: 1. Είναι βάσιμος ο υπό α) ισχυρισμός του Γ περί δεδικασμένου; 2. Μπορεί ο Γ να ζητήσει με την ασκηθείσα ανακοπή την ακύρωση της δικαιοπραξίας λόγω πλάνης; Είναι επιτρεπτή η εξέταση μαρτύρων; 3. Είναι ορθή η κατάταξη των δανειστών; 4. Τυχόν αποδοχή της εφέσεως του Γ μπορεί να επιδράσει στο κύρος του διενεργηθέντος πλειστηριασμού;

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

- ① Είναι βάσιμος ο λόγος εξέτασης;
- ② Οφείδω εξετάστικα μέτρα ως σχέση με την οικονομία;
- ③ Εμποδίζεται ο Α να προβάλλει και άλλους λόγους εξέτασης αν ήδη υποφέρει ότι η απορριπτική απόφαση του Πρωτοδ. κατέστη τελεσίδικη;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- ① 526 → απαράδεκτο μεταβολής ιστορικής βάσης (οχι και της νομικής βάσης)

Χαρακτικά πρέπει να γίνουν ιδέες οι νομικές υποθέσεις που ενδέχονται.

Δεν απαιτείται να ενοπρεσύνονται επικοινωνικά και αντίστοιχες νομικές βάσεις.

- ⑤27 → ο εξελεγκτής (επίλογος) μπορεί να προβάλλει αντίστοιχες ιστορικές βάσεις. Καθώς αυτές εκ των πραγμάτων δεν μεταβάλλεται των ιστορ. βάση (αυτό το κάνει ο επίλογος -εξελεγκτής)

- ⑤28 ~~απαράδεκτο~~ Ιππότερος ανάρρετος κατά 559 αρ. 14, ο ΑΠ τα τελευταία χρόνια δέχεται ότι μπορεί να γίνει υπογωγή και στο 559 αρ ①, ακόμα κι αν ειρ το έχω γυρίσει ο ~~επίλογος~~ αναστρέφει.

Σχέση Ευρωπαϊκής-Εθνικής

323 → αρμόδιο απόφ. που έχω στην Εθνική

↳ υπέρβαση η απόφ. του Εθνικού δικ. ανεξαρτησία κι αν το πότε έγινε, πριν ή μετά την αρμόδια.

- Ευρωπαϊκά αρμόδια υπάρχει; → δεν προβλέπεται ξεκάθαρα αν τον κώδικα αλλά για οικονομία της δικαιοσύνης δεχόμαστε ότι υπό προϋπόθ. μπορεί να εκδοθεί η αρμόδια ευρωπαϊκή.

αν όταν είχε στην Εθνική κι απόφ. θα υπ. αρμόδια και δικαιοσύνη.

① α) Το δέδικασμα μας εστάθαι. Για το 933 §4.

→ Η Ευρωπαϊκή Εφαρμογή δε θα μπορ. να προβλέπει με
ωρία / αμφη → καταχρηστική

→ διατάσσεται.

Αρα, καθότι είναι αν' το δέδικασμα, οπότε δε
μπορεί να προβλέπει παρ'ότι.

330 → "ενοτάσεις που μπορούσαν να προκύψουν
και δε προτάθηκαν".

Εδώ το γεγονός είχε επίρροη στην (δε) είναι
αριθμός, αλλά έγινε φυσικό να είναι.

Εδώ ο Γ μπορεί να είναι αναγκασμένη σε αυτή
δεδικασμένο.

Αρα, καθότι είναι αν' το δέδικασμα με τελεσίδικη

β) ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~
~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~
~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~ ~~Ευτάση, ευρωπαϊκό~~

② Μπορούμε με ανακοπή 933 να γίνει αμετάκλητο
δικαστικό. λόγω πλάτης.

1) Επηρεάζει να προβλέψει διατάσσεται. αμφη. το πρώτο
με αμετάκλητο.

(Στοιχείο) Η αμετάκληση δικαστικού. μπορεί να γίνει και με
ενοτάση.

Η ανακοπή δε είναι καρκινώ. → είναι αμετάκλητο με
δύο δικόγραφο - είναι όμως από άρνηση και
με αμετάκλητο του ανακρινόμενου, οπότε και
από ανακοπή διατάσσεται ως ενοτάση.

(Επιπλέον, κατά τον τόπο αυτή διατάσσεται
είναι αμετάκλητο).

Αν' το δέδικασμα δε καθότι είναι αν' το δέδικασμα, οπότε δε
μπορεί να προβλέπει παρ'ότι. Αλλά για να μην υπάρχει
καταχρηστική διατάσσεται.

Δεδομένη αν το δεδικασμένο υπάρχει με την έννοια να μην επιτρέπεται η κρίση του δικαστή με ^{την. δικ. αμ.} ~~Νομοδία~~ → να μην γίνεται παρυσώτ αν' αυτά που είναι το (330)

Επιτρέπεται η εξέταση παρυσώτων; → Σαν αναλογία του έχουμε παρυσώτες → μόνο έγγραφα και αποδείξεις.
→ Σαν εκτέλ. αποδείξ. παρυσώτες στον ορισμό νόμου αποδείξεως.

Αρχικά ^{δεν} Η πράξη είναι ~~καταρτη~~ καταρτη. νόμος του 4/68. Αλλά στα σχέδια με την έννοια της αποδείξεως θεωρείται κάθε νόμος που επιρ. την απάντηση αόριστα και η πράξη και η ένσταση καταρχής δικαιολογείται.

Πρέπει να διαχωριστ. η καταρχ. άρνηση με αξίωση από την καταρχήτ. επίγνωση της απόδειξης.
→ όπου επιτρέπονται οι παρυσώτες

10/5/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

1. Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β με αίτημα την καταδίκη του στην καταβολή αποζημιώσεως από αδικοπραξία. Ο Β προσεπικάλεσε την ασφαλιστική εταιρεία Ε, στην οποία είχε ασφαλισθεί για ευθύνη του από αδικοπραξία. Η Ε παρέστη στη δίκη, αρνήθηκε την υποχρέωσή της για αποζημίωση του Β σε περίπτωση ήττας του και ζήτησε την απόρριψη της προσεπίκλησης. Το δικαστήριο έκανε δεκτή την αγωγή και την προσεπίκληση και κήρυξε την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστική. Ο Α επέδωσε στην Ε αντίγραφο του απογράφου της αποφάσεως αυτής με επιταγή για εκτέλεση και η Ε κατέβαλε το ποσόν της επιταγής.

Στη συνέχεια η Ε άσκησε έφεση κατά των Α και Β επικαλούμενη ότι το δικαστήριο εσφαλμένα δέχθηκε την προσεπίκληση και, επικουρικά, ότι η αξίωση του Α ασκείται καταχρηστικά. Ο Α ισχυρίσθηκε ότι η έφεση της Ε είναι απαράδεκτη μετά τη συμμόρφωσή της προς την πρωτοβάθμια απόφαση. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκανε δεκτή την έφεση και εξαφάνισε την πρωτοβάθμια απόφαση. Ερωτάται: 1) Νομιμοποιείται η Ε προς άσκηση εφέσεως; 2) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός που προέβαλε ο Α στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο; 3) Μετά την έκδοση της αποφάσεως από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, πώς μπορεί η Ε να αναζητήσει το ποσόν που κατέβαλε;

2. Ο Α ασκεί κατά της ομόρρυθμης εταιρείας Ο και του ομόρρυθμου εταίρου της Ε αγωγή με αίτημα την καταδίκη τους σε απόδοση δανείου ποσού 500.000 ευρώ. Οι εναγόμενοι ισχυρίζονται ότι η σύμβαση δανείου είναι άκυρη ως εικονική και, επικουρικά, προτείνουν σε συμψηφισμό απαίτησή τους από άλλη αιτία ποσού 300.000 ευρώ. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει εν μέρει την αγωγή δεχόμενο την ένσταση συμψηφισμού και κηρύσσει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστική για το ποσόν των 200.000 ευρώ.

Κατά της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ασκεί έφεση μόνον η Ο, ισχυρίζομενη ότι, σε κάθε περίπτωση, η σύμβαση δανείου είναι ακυρώσιμη λόγω πλάνης. Έφεση ασκεί και ο Α, επικαλούμενος ότι η προτεινόμενη σε συμψηφισμό ανταπαίτηση των Ο και Ε είχε ήδη παραγραφεί και εκ παραδρομής δεν προβλήθηκε στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο ο σχετικός ισχυρισμός. Την έφεση έστρεψε μόνον κατά της Ο και ο Ε δεν κλήθηκε να παραστεί κατά τη συζήτηση της εφέσεως. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχεται τον λόγο της εφέσεως της Ο ως παραδεκτό και βάσιμο και στη συνέχεια απορρίπτει την αγωγή. Την έφεση του Α την κρίνει ως παραδεκτή, αλλά δεν εξετάζει τον λόγο αυτής περί παραγραφής.

Ο Α ασκεί αναίρεση κατά της αποφάσεως του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου παραπονούμενος: α) ότι το δικαστήριο εσφαλμένα δέχθηκε ως παραδεκτό τον λόγο εφέσεως της Ο και β) ότι δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό του περί παραγραφής. Εν τω μεταξύ, μετά την άσκηση της εφέσεώς του και πριν την έκδοση της αποφάσεως του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, ο Α επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση κατά της Ο. Ερωτάται: 1) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α; Αν όχι, ποιος λόγος αναιρέσεως θεμελιώνεται; 2) Ποιος λόγος αναιρέσεως στοιχειοθετείται με βάση τα σφάλματα της αποφάσεως που επικαλείται ο Α; 3) Είναι βάσιμοι οι λόγοι αναιρέσεως του Α; 4) Με ποιον τρόπο θα μπορούσε να αμυνθεί η Ο κατά της επισπευδομένης εναντίον της αναγκαστικής εκτελέσεως;

10/5/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΟ (5)

ΘΕΜΑ 1ο

-29-

88

→ προσέτιχεν έκτακτο γεγονός → πρέπει να οριστεί
 με βόμβαση - π.χ. η αβυσσιστική βόμβαση.

86

→ αναγκάζων οπότεων π.χ. δούλια δούδου οι

89

→ αλληθινού κωφού/νοπέα.

αναγκάζων

οπότεων

κωφού

Με βάση την προσέτιχεν, ο προσέτιχεν βόμβαση

→ ^{πρώτη} Μπορεί η δίκη να είναι παρεμπιμπασμένη και μετά
 με δεύτερη δίκη να δώσει η αβυσσιστική
 οπότε, ο αβυσσιστής θα χάσει πολύ χρόνο και
 γι' αυτό ο δευτερός της προσέτιχεν του δικού εγγενή.

(Α) για δίκη η αίτηση απόρριψης της αβυσσιστικής,
 δε θα έχει κανένα λόγο στα δικα - δε θα μπορεί
 να στραφεί με ένδικα μέσα - οπότε, αν το δικ.
 κρίνει ότι η αβυσσ. βόμβαση ήταν ισχυρή και
 υπάρχει ένδικη η αβυσσιστική, αυτή δε θα μπορεί
 να προβάλει τίποτα προς ανίχνευση.

① Η (Ε) δεν κατέστη διαδικασ. και δικα Α και Β,
 μπορεί όμως να προβάλει μόνο το περιεχόμενο
 της αίτησης περί της προσέτιχεν.

μπορεί στην
 αίτηση → και επικουρικά αν τυχόν υπάρξει ισχυρή η
 βόμβαση να μπορεί να πει κάτι υπέρ του ①.

② Μπορεί να θεωρηθεί ότι η καταβολή του ποσού
 α της (Ε) είναι εγκλητική εισφορά από την
 αίτηση των ένδικων μέσων (εγκλητική απόδοση της
 293 επ. → 299 → εξαγωγή και στο ένδικα μέσα ^{αίτηση}
 298 → παροχή εγκλημάτων από πράξεις

294 → δόση στα πρακτικά

δικαίου που επιδίδ. στον αντίδικω.

→ όχι όπως όταν επίκειται ένωση του
 αναγκαστικά ενέδω.

(ΛV) Έχει παρατηρηθεί ρητά (ii) , δε θα έχει έννομο
 γνωστή για όλους εως.
 μέτρο → θα απορριφθεί
 ως απαράδεκτο.
 για μέτρο που δε
 έχει ασυνδή αλήθεια
 (ii) μπορεί να να έχει ουσιαστικά, οπότε
 δε χωρίζεται γνωστή παρατήρηση αλλά
 κατά 294 → παρατήρηση αν το διαγράψω.

Απα δὲν εἶναι βριγίπτος ὁ ἰσχυρίπτος, τοῦ (A)

Στο διόγραφο → ότι επί αμελητή επέδεδεσες ()
κατέβαλλο το σύμφων. ποσό
Ⓢ αποδείξεις κ.λπ. Ⓢ λυτώ των
επαναληπτικών στην προτέρα
κοιτάξτε την → αλλιώς η έγκλη
↓ θα απορριφθεί
θα ασχισα νέα αγωγή ως
αόριστη.

① Παραδειγματός ο λόγος της έλευσης;

↓ 527 → δχι προβολή νέων ισχυρίσμων στο
6' βάθρο ~ επί ποινή απαράδεκτου.

Λόγος ανεπίδεξις 529 §(14) → παράβαση καύσιμης

① → έγκλημα παραγραφής → 527 ^{οχι οχι δικαιο} → η παραγραφή
αποτελεί ανάκληση εγγράμης (αποδοχή 6).

ος ανεπίδεξις ο Α μπορούσε να προβάλει αυτή
παραγραφή → 527 (5) προς υπαίτιον κατά της
επίδεξης

πρόκειται για το έρος της από γ' αυτό ο
υποδότης τον ευνόει για να διακρίνει το
έρος της α' βάθρου από αυτός.

Ο υπαίτιος προβάλλει σε δικό γραφείο αυτή επί
η προβόλεως λόγων, αυτή ο ανεπίδεξις πάνο
σε την προτάσεις.

υποδοχή → νέοι πράγμ. ισχυρ. πάνο σε αίτι
δχι πρωτότυπο επί αυτούς που
επί υποδοχή αυτή αυτή.

240 §2 → σε η υποχρ. βελήνη οι διαδίκτοι
μπορούν να συρύν. να πην παραγούν.

στο εφεύδ 524 §2 - υποχρ. η βελήνη
πάνο στο 528.

(ορίστε, αν δεν είναι επί η υποχρ. πρώτος να
παι σε δίκη αυτή).

② Καταρχήν, απαράδ. ο ισχυρισμός πρό παραγραφής
ως λόγος επί αυτή αυτή αν προβόλη εγγράμης
Ο ισχυρ. θα πρέπει να προβληθεί σε επί αυτή
πρώτο.

να έχει προβληθεί παραγράφ. (δχι να
ή αυτή αυτή π.χ.).

-39-

- ③ (Α) η εμψηφισμα παραδίδεται και εξετάζονται οι λόγοι της, ανεξάρτ. απ αυτή απορριπτόν ως απαράδεκτοι (Β) αβάσιμοι - το εθνικό μέσο θα απορριπτόν ως αβάσιμο (γ) έχει περάσει την κρίση επί του παραδεκτού).

Λόγος αναίρεσης → 559 αρ. 8.

→ κατά 329 → 76 αρ. 3 → αναγκαίοι ορόδοκοι οι 0 και Ε

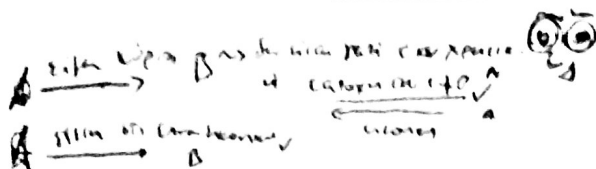
Αρα, λόγος αναίρεσης αρ. 14 559.

- ④ Για προσωρινώς εκτελέσει απόφαση

↓
η πρώτη πράξη εκτελέσει πρέπει να γίνει μετά από ③ κρίσεις ή/και από επιδότη (αποφάσεων Γ.Α. από Δευτέρα → Παρασκευή) στο 3ο περ. → να γίνει αναπόκλη λωστή και εκτελέσει μέχρι να εδοθεί οριστική απόφαση Εφετείου.

Ενώ το ①33 είναι σταθερό → λυτά του αόριστου με πράξη εκτελέσει (στο ①12) → ανατίθεται η εκτελέσει του τίτλου).

ΤΡΑΚΤΙΚΟ (6)

24/5/18

• ΘΕΜΑ I

Ο Α άσκησε κατά του Β αγωγή ισχυριζόμενος ότι είναι κύριος του περιγραφόμενου σ' αυτήν ακινήτου και ζήτησε να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του το αποδώσει. Μετά την άσκηση της αγωγής ο Α μεταβίβασε το ακίνητο στον Γ, ο οποίος άσκησε παρέμβαση υπέρ του Α. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης παρέστησαν οι Α και Β, ενώ ο Γ ερημοδίκησε. Ο Β ισχυρίστηκε ότι ο Α δεν είναι κύριος, οιοτι ο ίδιος είχε αποκτήσει το ακίνητο με χρησικτησία σε χρόνο μεταγενέστερο από την κτήση της κυριότητας από τον Α και, επικουρικά, ισχυρίστηκε ότι κατέχει το επίδοκο ακίνητο δυνάμει σύμβασης, σύμφωνα με την οποία ο Α του έχει παραχωρήσει την κατοχή. Ο Α αντέτεινε ότι η σύμβαση αυτή είναι εικονική. Το δικαστήριο απέρριψε την αγωγή του Α, δεχόμενο τον επικουρικά προβληθέντα ισχυρισμό του Β περί νόμιμης κατοχής του ακινήτου.

Κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ο Γ άσκησε ανακοπή ερημοδικίας. Ο Α άσκησε έφεση παραπονούμενος ότι το δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε τον ισχυρισμό του περί εικονικότητας της σύμβασης. Κατά τη συζήτηση της έφεσης ο Β επανέφερε τον ισχυρισμό που είχε προβάλει στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ότι δηλαδή ο Α δεν είναι κύριος του ακινήτου. Το δικαστήριο δέχθηκε την έφεση του Α, δεν απάντησε στον ισχυρισμό του Β και διέταξε αυτόν να αποδώσει το ακίνητο στον Α.

Ο Α επέδωσε νόμιμα αντίγραφο από απόγραφο της απόφασης του Εφετείου στον Β με επιταγή προς εκτέλεση. Μετά ταύτα, ο Β απεβίωσε και κληρονομήθηκε από τον Κ, τον οποίο ο Α απέβαλε από το ακίνητο. Πέντε μήνες μετά την αποβολή του ο Κ ασκεί ανακοπή ισχυριζόμενος ότι ο Α πριν από την αποβολή δεν επέδωσε στον ίδιο, ως κληρονόμο, επιταγή προς εκτέλεση.

Ερωτάται: 1) Πώς χαρακτηρίζετε δικονομικά τους ισχυρισμούς που προέβαλαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο οι Α και Β;

2) Παραδεκτώς ασκήθηκε η ανακοπή ερημοδικίας από τον Γ; 3) Θα είχε έννομο συμφέρον ο Β να ασκήσει έφεση; 4) Θεμελιώνεται υπέρ του Β λόγος αναιρέσεως; 5) Ασκήθηκε εμπρόθεσμα η ανακοπή του Κ; Είναι νόμιμος ο λόγος αυτής;

ΘΕΜΑ II

Η εταιρεία Ε, η οποία εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, άσκησε αγωγή στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά την εταιρείας Λ, η οποία εδρεύει στη Λιβύη, με αίτημα την καταβολή τιμήματος ύψους 300.000 ευρώ οφειλόμενου από την πώληση μηχανήματος. Προς θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων η Ε επικαλέστηκε συμφωνία με την Λ, περιεχόμενη στη σύμβαση πώλησης, σύμφωνα με την οποία για κάθε διαφορά που θα απέρρεε από αυτήν αποκλειστική δικαιοδοσία έχουν τα ελληνικά δικαστήρια. Η Λ αμφισβήτησε μόνο την ύπαρξη διεθνούς δικαιοδοσίας ισχυριζόμενη ότι η συμφωνία αυτή είναι άκυρη λόγω υπογραφής της από πρόσωπο που δεν είχε την εξουσία να καταρτίζει σύμβαση διαιτησίας για λογαριασμό της. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε την αγωγή ως ουσία βάσιμη.

Κατά της απόφασης άσκησε έφεση η Λ, ισχυριζόμενη ότι εσφαλμένα το δικαστήριο δέχθηκε την ύπαρξη διεθνούς δικαιοδοσίας και, επικουρικά, ζήτησε τη μείωση του τιμήματος κατά το ήμισυ, διότι το μηχάνημα, μετά την έκδοση της απόφασης, εμφάνισε σοβαρό πραγματικό ελάττωμα. Το Εφετείο απέρριψε τον λόγο έφεσης για

τη διεθνή δικαιοδοσία και δέχθηκε ως παραδεκτό και βάσιμο τον ισχυρισμό για τη μείωση του τμήματος.

Η Ε σκέπτεται να ασκήσει αναίρεση κατά της απόφασης. Συγχρόνως πληροφορείται ότι η Α έχει απαίτηση ύψους 200.000 ευρώ κατά της εταιρείας Τ.)

Ερωτάται: 1) α) Είναι, γενικά, δυνατή συμφωνία για τη θεμελίωση της διεθνούς δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστηρίων και αν ναι, υπό ποιες προϋποθέσεις; β) Ποια είναι η νομική φύση αυτής; γ) Ποιος διάδικος φέρει το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών που προτάθηκαν από την Ε και Α σχετικά με την ύπαρξη ή μη διεθνούς δικαιοδοσίας;

2) α) Παραδεκτώς προβλήθηκε στο Εφετείο ο ισχυρισμός της Α για τη μείωση του τμήματος; β) Τυχόν εσφαλμένη κρίση του Εφετείου επί του ισχυρισμού αυτού ποιον λόγο αναιρέσεως θα μπορούσε να θεμελιώσει; 3) Είναι δυνατή η ικανοποίηση της Ε από την απαίτηση της Α κατά της Τ; Αν ναι, με ποια διαδικασία; Με ποια ένδικα βοηθήματα θα μπορούσαν οι εταιρείες Α και Τ να αμυνθούν στην περίπτωση αυτή;

→ αν είχε
αυριζόταν
απαράδειγμα

24/5/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

-33-

ΘΕΜΑ 10

① ③

πρωτόκληση

(Δικαιοδοσία)

ΕΝΤΑΘΗ. Η δικαιοδοσία με χαρακτηριστικά
 (α) είναι άρνηση είναι οργάνη δη
 λ. να έχει αρμοδιότητα ο Α που έχει
 είναι ο ίδιος κύριος.

Α) ο Β έχει αρμοδιότητα με χαρακτηριστικά σε χρόνο
 πριν "αποκρίσει" των αρμοδίων (από τον ανέφερε δη
 ο ίδιος ανέφερε κύριος των αρμοδίων παρ' όλο που δη ο
 Α δεν είναι κύριος) ο ισχυρισμός του θα ήταν
 αποδογμένο αν ήταν (υπάρχει δυσκολία και διακρίν
 αμε από ένταση).

π.χ. είναι δική κάποιος κωσταντίνος από δανείο
 και ισχυρίζεται ότι έχει πάρει τα χρήματα από
 δωρεά της

Διακρίνει από ένταση. Επειδή η δωρεά είναι άδικοτος κ.δ. δεν
 σχετίζεται κανείς με τη δωρεά δανείου.

Πρόβλημα και διακρίση δικαιοδοσίας και δικαιοδοσίας

(Δικαιοδοσία)

ΕΝΤΑΘΗ 1095 - > αποδοχή

ισχυρίζεται ότι είναι από δωρεά

① ④ → **αντέκταση** → αντίθετα δη η έρβαση
 είναι ειρηνική (παράδειγμα υπάρχει στην
 σε για το αν αυτό αποτελεί έρβαση).

② Ο Γ είναι προσδεδεμένος παρ' όλο που και και 50252
 ο παρ' όλο που δεν έλαβε μέρος κανονικά και
 δική του δικαιοδοσία να αδικήσει ανακρίνη έρβαση

③ Ναι, θα είχε εννομοθετημένο και θα ήταν να
 εξουσιοδοτεί από την ανδραία το κείμενο που αναφέρεται
 ότι πέρα την κατοχή από τον Α. (Από να είναι κύριος

1) Ο ενδιαφερόμενος ζητά να απορριφθεί η αγωγή...
→ ως απαράδεκτη (1) άρθρο
→ ως αβέβαιη

Υπάρχει σκεπτόμενο για την εξέταση γιατί ο αμν απαράδεκτος
μπορεί να επανέλθει. Όπως γτ το ζητούμε πρώτο το
απαράδεκτο, δεν είναι μάλιστα
αυτό γτ το απαράδεκτο
εξετάζεται ούτως (1) άρθρο
απορριφθείται πρώτο/πρώτο

5) Προθεσμία ανακοίνωσης για άρση εκτέλεσης

934 § 1 περ. α εδ. τελευταίο → 30ηρ από επίδοσης της
επιταγής προς εκτέλεση
→ οπότε δεν αβυσσώμενη εμπροσθόφραση απ' τον κ.

Λόγος ανακοίνωσης → νόμιμος, γιατί αν ο κωδ' ου η
εκτέλεση αποβιώσει, θα πρέπει ο κληρονόμος
του κατά 921 § 1.

- να αποδειχθεί αν κληρονομία
- να παρέλθει η προδ. αποκλίσεως
- να διαπιστωθεί ευθύρ. οχολήσεως

και (παρά) να γίνει επίδοσις α' αυτών (1) άρθρο
κατ' άρθρο → 921 § 2 - 925 § 1

* οποιαδήποτε πράξη εκτέλεσης πριν την απόδοσις κληρονομ. και της
νέας επίδοσης για συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης
στον κληρονόμο είναι άκυρη και χωρίς τη συνδρομή
ελέγχου και αίτησης με αίτησιν επί το δικαστήριο

ΘΕΜΑ 2ο

1 α), β)

Σύμβαση παράστασης → δίκονοι επίβλεψη (6 χαρακτηριστικά) αμ
 ως εφόσον έχει υπέρβα για το είδος στο οποίο οι δίκονοι
 10 ετών δίκονοι → εφαρμόζονται βάσει του δικαίου του
 δικαιούχου δικαστή (lex loci)

Μπορεί να αραιωνθεί να γίνει αρρόδιο αρρόδιο εις
 και σε διεθνή βάση (δρ. Αλίας - 12/5/2012 ΚτΑΔ)
 να αλφ συνδυασμό (3) (4) (42) ατ ΚτΑΔ

Μπορεί να αραιωνθεί και αυτοδίκονοι

→ (Α) δεν υπάρχει η αραιότητα παράστασης να είναι δικαιούχοι
 τα εθνικά δικαστήρια - 33 ΚτΑΔ → αραιότητα δικαστή
 του τόπου έκδοσης παράστασης

↳ κατοικία του δικαστή (lex loci 321Α) → αραιότητα
 στα δικαστήρια αραιότητα δικαστή

Αραιότητα η αραιότητα εν αραιότητα να είναι δικαιούχοι
 τα εθνικά δικ. → αραιότητα αραιότητα παράστασης για
 η δικαστήρια του τόπου έκδοσης δικαστή αραιότητα
 αραιότητα στο δικ. του τόπου κατοικίας δικαστή → αραιότητα

(3) ΚτΑΔ → εφόσον υπάρχει αρρόδιο εθνικά δικαστήρια

(Α) υπάρχει αραιότητα αραιότητα (17) ο αραιότητα
 κατοικίας Αθηνών αραιότητα ο αραιότητα αραιότητα
 αραιότητα → η αραιότητα αραιότητα αραιότητα
 αραιότητα αραιότητα αραιότητα αραιότητα αραιότητα
 θα παραπαρά στο κατά τόπον αρρόδιο δικαστήριο

⊕ 524

534 → αντιπαράσταση των αραιότητας της αραιότητας
 αραιότητας αραιότητας αραιότητας αραιότητας αραιότητας
 αραιότητας αραιότητας αραιότητας αραιότητας αραιότητας
 να αραιότητας η αραιότητα

D

ΘΕΜΑ 2ο

- ② α) 521 ρ.2 από νέα κυρίαρχος ασυνούρε.
 β) Αν δηλ. απέριπτε ως αναρράδατο ενώ είχε προβλεφεί παραδεκτός
 νόμος αναρράδατο ρ. 559 (14).
 γ) Με εκκίνηση ως κέρως τρίτου.

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 1215 Ε.Ε. → απορρίπτεται έχοντα να
 αναρράδατο ως κυρίαρχος
 του ΚΙΟΔΑ.

Ποιο το υποκαρ. πεδίο εφαρμογής;
 → Οι κανόνες του δικονομ. διεθνούς έχουν εφαρμογή
 σε κώρες εκτός Ε.Ε.

523 ΚΙΟΔΑ → Ισχύοντα αναγκαστικά αλλοδαπής από.

αν πρέπει δηλ. να ανταλλά-
 σουν η πρόταση ή τον τόπο
 των κανόνων συνεταίων της

→ επιδεδειγμένα

→ διδικασιάζει

→ διαδικασιακή

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝΑΣ

→ Το πρώτος υποκαρ. δεν έχει λόγο να αναγκαστικά
 περιλαμβάνει ότι αυτά που ορίζει να δώσει το πρώτος
 αλλοδαπός.

Κανόνες αναγκαστικά οι οποίοι έχουν δεν υπάρχουν
 να αρκούν να αρκούν (και) να αρκούν ΚΙΟΔΑ,
 πριν κανονισμο βρεγμένων - πρ. έχουν υπάρχουν οι
 αρκούντες (και) αρκούντες).

- ① → να αναρράδατο διεκασμ. στον ίδιο αλλοδαπός.
 (και) να το γράφει ο δικαστής (557) (14)
 (και) αρκούντες του δικονομ. διεθνούς
 (και) αρκούντες αλλοδαπός).

② → Ουμία του κράτους εφαρμόζεται το εσωτερικό δικαιο βελ να υπάρχει διεύθυνση αρχαιολογία εθνικού δικαστηρίου.

→ Είδαμε να αποσπαστούμε ως υπέρτερες δικαιοδοσίες βάσει (να μην παρεμβαίνουμε στο δικαιο του άλλου κράτος).

προσπάθεια να μην γίνουν διακριτικές λόγω αυτοδυναμίας π.χ. να μην δίνει δικαιοδοσία να δώσει ευταχότερες προδιαγραφές.

③ → Εχουμε δεν είναι αντίθετα σε σχέση εθνικού δικαστηρίου (πάντα δηλ. υπέρτερα η εθνική της αρχαιολογίας αρχαιολογίας).

→ Εχουμε δεν είναι αντίθετα στο εσωτερικό τμήμα και το χρηστά ήδη.

③ AK η 63

γενικοί κανόνες περί δικαιο, κοινών, interpretation

(π.χ) βελ κράτος δεν αναγνωρίζει καν πολεμική αν όπλο έφτα από αρχαιολογικό δικ. που τα δέχεται όπου ο εχθρός δε διατρέχει τις ευχόμενες παρεπόμενη υποχρέωση διατροφής, έφτα βελ κράτος να αγκαλιόμαστε με αυτή τα συνέπειες μας ενδιαφέρει να εξακολουθούμε τα διαπορεύματα. αν' το αν δε δέχεται την ατμό της (βόμβα ή αίμα - πολεμική).

905 → κήρυξη ως εκτελέστου αρχαιολογικού τίτλου.

Η εκτέλεση γίνεται στο άνω το εθνικό δικαιο με εθνική αρχαιολογία που θα μπορούν να παίρνουν εντολές από αρχαιολογικούς δικαστές.

DES 4
ΟΛΙΤΙΚΗ 2
11/5/2018

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

-B9-

ΠΡΟΫΠΟΘ. ΓΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ ΑΠΟΦ.

1) Μη ανηρέωση στα κριτήρια ήδη

2) Οι αρμοί του 393 § 2-5 (α) § 1 ^ή μπορεί να
να μην παρθεί δεσφ
προσέχεται
π.χ. εκτελέσει

→ Εάν η απόφ. αφορά την πρόσων κατάσταση
(π.χ. διαζύγιο) → αν π.χ. στην αλλοδαπή χώρα υπάρχει
αλλη αρμόδια αρχή και όχι δικαστήριο, ~~π.χ.~~ διακρίνει
και η έννοια της απόφ. δικαστηρίου και δεχόμαστε
ως τέτοιον ^ή αλλοδαπών αρμόδιου οργάνου.

* Οι απόφ. και εκδόσεις απορριπτόν αυτές και ως
εκτελεσιμότητα (σε πράξεις και τελεσίδικια).

ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ;

7/6/2018

Τριανταφύλλου

ΦΥΛΛΟΔΙΟ (7)

Ο Α ασκεί στο Πρωτοδικείο Χαλκίδας κατά του Β διεκδικητική αγωγή για δύο ακίνητα, τα οποία κατά τους ισχυρισμούς του είχε αγοράσει από τον εργολάβο Χ με το νόμιμα μεταγεγραμμένο υπ' αριθμ. 40/2010 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου Αθηνών Σ. Το ένα ακίνητο βρισκόταν στην Ερέτρια και το άλλο στον Ωρωπό. Την αγωγή αυτή επέδωσε στον Β την 1.4.2016. Την επόμενη ημέρα (2.4.2016) ο Β κατέθεσε και επέδωσε στον δικαιοπάροχό του Γ προσεπίκληση, με την οποία τον καλούσε να παρέμβει στη δίκη ζητώντας συγχρόνως να τον αποζημιώσει σε περίπτωση παραδοχής της ανωτέρω αγωγής. Οι διάδικοι Α και Β παραστάθηκαν νόμιμα στη συζήτηση, όμως ο Β επικαλέσθηκε ότι το Δικαστήριο ήταν κατά τόπο αναρμόδιο. Ο Γ δεν παραστάθηκε. Το Δικαστήριο προχώρησε στην συζήτηση και απέρριψε την αγωγή ως αόριστη και την προσεπίκληση ως άνευ αντικειμένου. Η απόφαση του Πρωτοδικείου δημοσιεύθηκε την 15. 1 2017. Ο Α την 1.2.2017 επέδωσε την απόφαση μόνο στον Β και άσκησε νόμιμα έφεση στο Εφετείο Χαλκίδας την 21.2.2017 ζητώντας την εξαφάνιση της προσβαλλομένης και την παραδοχή της αγωγής του. Ο Β, την 13.3.2017, άσκησε αντέφεση στο ίδιο Δικαστήριο (Εφετείο) κατά του Α και του Γ με αίτημα: 1) την εξαφάνιση της προσβαλλομένης και την απόρριψη της αγωγής ως ουσία αβάσιμη, επικαλούμενος το πρώτον κατά τρόπον ορισμένο ότι η αγωγή ασκήθηκε εναντίον του κατά κατάχρηση δικαιώματος του Α και 2) την παραδοχή της προσεπικλήσεώς του, επειδή παρά τον νόμο απερρίφθη αυτή. Με τις προτάσεις δε που κατέθεσε κατά τη συζήτηση στο Εφετείο προέβαλε και πάλι τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης της αγωγής.

Το Εφετείο δέχθηκε την έφεση του Α, εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση και δέχθηκε την αγωγή ως ορισμένη, νόμω και ουσία βάσιμη, διατάσσοντας τον Β να αποδώσει το ακίνητο στον Α. Την αντέφεση του Β ως προς το ζήτημα της ουσιαστικής βασιμότητας της αγωγής την απέρριψε, με την σκέψη ότι η ένσταση περί καταχρήσεως δικαιώματος απαραδέκτως προβλήθηκε για πρώτη φορά στο Εφετείο. Ως προς τον λόγο που αφορά την προσεπίκληση του Γ, το Εφετείο απέρριψε την αντέφεση του Β ως απαράδεκτη. Η απόφαση δημοσιεύθηκε την 20.3.2018 και δεν επιδόθηκε σε κανένα διάδικο. Ο Β άσκησε νόμιμα αναίρεση κατά των Α και Γ και κατά της αποφάσεως του Εφετείου Χαλκίδας την 21.4.2018 και ορίσθηκε μετά από αίτημά του ημερομηνία συζήτησης στο αρμόδιο Τμήμα του ΑΠ η 20.9.2018. Ως λόγους αναίρεσεως προέβαλε ότι η αγωγή έπρεπε να απορριφθεί ως αόριστη, επειδή δεν εξειδίκευε τα στοιχεία της μεταγραφής στο δικόγραφο, αλλά αυτά συμπληρώθηκαν το πρώτον με τις προτάσεις του Α στην συζήτηση και ότι η προσεπίκλησή του έπρεπε να γίνει δεκτή ως παραδεκτή.

Α Ο επισπεύδει εναντίον του Β αναγκαστική εκτέλεση για την απόδοση του ακινήτου σ' αυτόν.

Ερωτάται: 1) Είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί που προέβαλε ο Β κατά τη συζήτηση της αγωγής στο Πρωτοδικείο; Είναι ορθή η απόφαση του Πρωτοδικείου ως προς την απόρριψη της προσεπικλήσεως; 2) Ενόψει της απόρριψης της αγωγής του Α ως αόριστης, έχει έννομο συμφέρον ο Β να ασκήσει αντέφεση; Παραδεκτώς προβλήθηκε ο ισχυρισμός περί καταχρηστικής άσκησης της αγωγής στο Εφετείο; 3) Ασκήθηκε παραδεκτώς η αντέφεση του Β αναφορικά με το κεφάλαιο της απόφασης που απέρριψε την προσεπίκληση του Γ; 4) Είναι παραδεκτοί και βάσιμοι οι λόγοι αναίρεσεως του Β; 5) Ποιες δυνατότητες άμυνας έχει ο Β κατά της εναντίον του επισπευδομένης διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως;

7/6/2018

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ④

410

Κατά τόπον αρμόδ. → 3132

Γ → κατά ⑤ (4) του νόμου (ΑΕ), έχο συν τοίχιον
 να αντιστοιχίσει τον Β για την διαφορά νομικών
 εξαγορεύσεων στο μεριόθεν ακίνητο.

Δικονομ. εξουσία → θα αβύσσει αυτήν
 παρθετή παρέμβαση ή απειράφεται
 επί της αντανακλαστικής συνέπ. του δικαστή

236 → άρκεται σε 60 υπ. επί την κατάθεση της αξίας

Αντι αυτού η προσομοίωση → ορτά, άρκεται η αξία
 απορριπτική ως προς τον
 βάση η προσομοίωση.

δεν παραστήσει, εννοείται νομικά, δεν προσομοίωση

α) άρκεται παρέμβαση → (και δεν ενδέχεται πρόταση)
 ↳ παραστήσει, άρκεται που για
 η παρέμβαση

2) Η αντίθεση ενεργού όταν έχουμε μερικές υπηρεσίες
 και μερικές υπηρεσίες δικαστικό.

π.χ αν ο Α για 100.000 και τον δίνον 50.000
 έχει και αυτός και ο εισφορ (Β) εννοο αργά
 για άρκεται αντίθετες

Εάν ο Β έχει εννοο αργά (κατά το νόμο και
 βάσει → δέχεται) γιατί αν η αξία έχει
 απορριπτική ως αξία για τυχόν και
 απορριπτική → ο Α μπορεί να απορριπτική
 ενώ ⑤ απορριπτική ως αξία αξία για δε
 θα μπορεί να απορριπτική

Για το Β έχει παρθετή η προσομοίωση για άρκεται
 αντίθετες έρετες οντε μπορεί να αξία
 προσομοίωση το ίδιο και αντίθετες, αξία
 παρθετή

3) ως προς τα άτομα της πρεσβυτέρειας

~~Από~~ Ακούονται παραδέσσει ή είναι
αυξημένες γενεές που
με το κύριο έργο τους είναι
να εξαρτηθούν από αυτές.

2 β) 52f → καθαρίν όχι παράδοξη άσκηση γιατί δεν
προβλέπεται στην πρωτοβάθμη δίνει ο ισχυρισμός
πери καταχρηστικότητα (αυτός ελέγχος)

→ ως προς την υπέρβαση κατά της ελέγχου του (Α)
ωστόσο μπορεί να ελέγξει παραδέσσει ή ~~αυτός~~
επικρίνει ως καταχρηστικότητα.

⊕ στην κατ'έξου δίνει
νέος ισχυρισμός να είναι και αυτός που
προβλέπεται στον α βαθμό αυτής απαράδεκτης

→ πρέπει να τεντώ προς υπέρβαση του ελέγχου της
απορρόφησης.

⊖ Το ότι ο (Β) στην α βαθμό δεν πρόκειται να δώσει
για την αξία της υπηρεσίας ^{του} αλληλίου - αυταρξίας
- μπορεί κατά (261) να θεωρηθεί βιωμένη
αποδοχή επί το δικαστήριο.

→ Γι' αυτό και στο τέλος των προτάσεων πρέπει να σημειω-
θούν γενικά αυτά και ειδικά άρνηση όλων των αυτών
ισχυρ. του ενάγοντος ώστε να μη δημιουργηθεί
τάχυδρομο βιωμένης αποδοχής.

ΕΦΕΤΕΙΟ

→ Νομοθεσία κατά (52) απορρίπτεται ή επεται
εναρμονιστική.

του προέβλεπε στις προτάσεις ως εφεσθύν
και έπρεπε να τον προέβλεπε ως δόμο
εφεσθύν ως νέο πρσγ. ισχυρισμό.

Προβλεπόμενες (οικονομ. εφοντίες).

→ Ο (1) δεν οφεί να παρέχεται και δεν έχει γίνει
διαδικασία στα σχέδια των δύο αρχικών διαδίκων

(4) Ανάγκη (P)

① ως δόμος → 559 αρ. 14 → Θα έπρεπε ^{παραπάνω} δόμος
των στοιχείων και μεταφράσει
να απορρίπτεται να απορρίπτεται

κατά (224) → προς το έσοδο να συμπεριλάβει με
τις προτάσεις

δεν είναι βασικός → θα ήταν παραδεκτός

559 αρ. 2 → ο Β το νέο πρσγ. λόγω των ΑΠ
οφεί να είναι απαραίτητος ο λόγος
εξ αυτού και μόνο.

→ Το εφεσθύν θα έπρεπε να δώσει υπόψη του ανιστοφί
το γεγονός ότι πρσγ. οφείτται με μεταφράσεις
αλλά όχι να δεν έχει προβλεφεί απ το δικό του
πρσγ. πρσγ.

→ Αν ο δόμος είναι 559 αρ. 14 → δε χρειάζεται να έχει
παι την εφεσθύν. εφοντίες του νόμου στο δικαστήριο
της ουσίας (κατά το οποίο πρσγ. πρσγ. απ' των
ιδίω των εφεσθύν).

